

אוסף תכנים חינוכיים

יום ההבנ"ה 2020

**YOU'LL
NEVER
WALK
ALONE**

מ.ג.מ.ה
מורותים גאותים במערכת החינוך

תוכן עניינים

3.....	הקדמה
5-4.....	אירועי יום הבנ"ה
	מערכי שיעור מוכנים -
7-6.....	שתי הצעות לפעילות לגילאי הגן [חוש"ן]
9-8.....	תפקידי מגדר ומשפחות הקשת – ד'ו' [חוש"ן]
11-10.....	להט"ב לחט"ב – ז'ט' [חוש"ן]
14-12.....	קהילת הלהט"ב – נעים להכיר – יום הבנ"ה – מערך מקוון – ז'ט' [איג"י]
16-15.....	סטריאוטיפים ודעות קדומות לקראת יום הבנ"ה – ז'י' [אתר יום הבנ"ה]
19-17.....	בריונות והומופוביה [בעקבות הסרט "מאוימים" ז'י' [אתר יום הבנ"ה]
20.....	"גיי מצידך" – זהות מינית זו לא קללה – ח'יא' [מור אלוש]
23-21.....	הומופוביה ושייכות – היכרות בסיסית – ח'יב' [דעה]
25-24.....	יום הבנ"ה 2020 – כולנו נגד להט"בופוביה – מערך מקוון – ט'יב' [חוש"ן]
28-25.....	מאוררות ארונות – ט'יב' [חוש"ן]
31-29.....	אחריות אישית וקבוצתית על מרחב בטוח ללהט"ב בבית-הספר – ט'יב' [חוש"ן]
33-32.....	מהיכרות, מאמפתיה ומהשראה להירתמות – ט'יב' [חוש"ן]
36-34.....	קהילת הלהט"ב – נעים להכיר – יום הבנ"ה – מערך מקוון – י'יב' [איג"י]
46-37.....	הזכות לשוויון – המאבק של קהילת הלהט"ב – ייב' [האגודה לזכויות האזרח בישראל]
49-47.....	הרחבה על נוער טרנס* [מעברים]
53-50.....	מאגר סרטונים וסרטים (לכל הגילאים)
54.....	מאגר עזרים, תפאורות, פוסטרים, קישוטים ועוד (לכל הגילאים)

שותפות ושותפים יקרים,

קשה להיות בן נוער. כל נער ונערה חווים קשיים ואתגרים רבים בדרך לבניית זהותם, אך מצבם של בני ובנות נוער להט"ב קשה במיוחד.

בני נוער על הרצף הלהט"בי חשופים לגילוי אלימות פיזית, מילולית ומינית בשיעורים גבוהים יותר מהאוכלוסייה הכללית. האלימות וחוסר הקבלה שחווים בני נוער להט"ב עלולים להוביל לשנאה עצמית, בדידות, דיכאון, פגיעה עצמית ואובדנות. במיוחד בתקופה זו! עת אנו מתאוששים כחברה ממשבר הקורונה.

כאנשי חינוך הפוגשים בני ובנות נוער יום-יום, **באחריותנו להבטיח את שלומם הפיזי והנפשי של בני נוער להט"ב תוך יצירת מרחב בטוח ובריא יותר עבורם לגדול בו.**

החברת שלפניך נוצרה בדיוק לשם כך – לסייע במשימה החשובה ביותר –

שמירה על החיים של כל בן ובת נוער.

בחברת תוכלו למצוא חומר רקע, מערכי שיעור, המלצות לסרטונים, ועוד חומרים רבים באיכות גבוהה למגוון גילאים ופלטפורמות.

את החוברת הזו הכנו לקראת היום הבינלאומי נגד להט"בופוביה (17 במאי), אם כי יש לציין כי כל זמן הוא זמן טוב לעסוק בתכנים המובאים בחוברת: סובלנות, דעות קדומות, סטריאוטיפים, זכויות אזרח, אהבה, יחסים ועוד.

תודה רבה לכל מי ששלח. חומרים, סייע באיתור ולקח חלק במשימה החשובה והמשותפת שלנו.

"ההומופוביה היא החרפה, ועלינו לפרק אותה מהגיונה החברתי ולהיאבק בה באופן גלוי... היום הזה נועד להראות שהמלחמה נגד ההומופוביה היא לא רק של הקהילה הגאה, אלא גם נמצאת באחריותן המלאה של הרשויות הציבוריות ומבטאת את רצון החברה כולה."

לואי-ז'ורז' טן - יוזם יום הבנ"ה, אינטלקטואל אפרו-צרפתי.

שלכם,ן,

חן עמרם, יו"ר מגמ"ה

וכלל המורות והמורים הגאים בישראל

morotimlgbt@gmail.com

אירועי יום הבנ"ה 2020

חוש"ן -

יום שידורים מיוחד לציון יום הבנ"ה 2020 -

<https://www.facebook.com/events/548636492502815/>

לו"ז הכנס:

סשן ראשון - להטב"פוביה: תמונת מצב 2020

10:00 מה עושים עם כל השנאה הזאת? תמר יהל, מנכ"לית חוש"ן
10:30 סיפור קצר - ליאור הדס, מתנדב חוש"ן
11:00 להט"בפוביה במספרים - מרכז הדיווח של האגודה למען הלהט"ב
11:30 התמודדות ממשית עם מציאות וירטואלית בעולם הילדים ובני הנוער - המטה הלאומי להגנה על ילדים ברשת 105

סשן שני - מערכת החינוך - יצירת מרחב בטוח ללהט"ב

14:00 זרקור של חוש"ן - עודד הרוניאן, יו"ר חוש"ן
14:15 סיפור קצר - תמר עמית יוסף, מתנדבת חוש"ן
14:30 מורה גאה - על האקטיביזם החינוכי שבין זהות אישית לזהות מקצועית - חן עמרם, יו"ר מגמ"ה
15:00 ממדיניות לפרקטיקה - איריס מנדה בן יעקב, מנהלת היחידה למיניות במשרד החינוך
15:30 כיתה מצמיחה להט"ב - יוני צ'ונה, ארגון מצמיחים

סשן שלישי - מענים והתמודדות בארגוני הקהילה הגאה*

18:00 זרקור של חוש"ן - משה חג'ג', סמנכ"ל חינוך חוש"ן
18:15 סיפור קצר - לי ארנן, מתנדבת חוש"ן
18:30 בלי גב: התמודדות נוער להט"ב מחוסר קורת גג - יעל סיני, בית דרור
19:00 טרנספוביה - אלה אמסט, מנכ"לית שותפה עמותת מעברים
19:30 אתגרי הנוער הגאה - איגי ארגנון הנוער הגאה
20:00 סגירת היום

*ההשתתפות בכנס ללא עלות, אך מותנת בהרשמה מראש בלינק:

<https://bit.ly/3dICWQP>

איג"י - סדנאות מיוחדות לבני ובנות נוער -

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSeS_crUyBBsP_yvIcn1bhOHsEIO_m4Hd_CR9KFUa4EHqsQsJOg/viewform?usp=send_form

בשעה 18:00 יחלו 5 סדנאות בחירה בנושאים שונים, אנא בחרו סדנה אחת מתוך 5 סדנאות הבחירה הבאות: (כולן יתקיימו בזום)

1. "השינוי מתחיל בתוכנו" - רוצים לקדם עשייה גאה בתנועה שלכם אבל לא בטוחים מה אפשר לעשות ואיך? מוזמנים לפאנל השראה של נציגי תנועות נוער שונות שיספרו על העשייה הגאה שיצרו בתנועה שלהם. בואו לשאול שאלות, ללמוד ולחשוב יחד כיצד ניתן לקדם

עשייה גאה גם בתנועה שלכם !

2. "החוויה הטרנסית" - מוזמנים לשיחה עם ריף, חניך.ה בקבוצת טרנס* באיג' על החוויה הטרנסית הא-בינארית

3. "מגדר זה לכולם" - כיצד נהפוך את הסביבה שלנו לשוויונית עבור כל המגדרים, כזו שיש בה חופש להיות כל מה שאנחנו? מוזמנים לסדנה שתעזור לענות על השאלות האלו ועוד ..

4. "מיומנה של מורה גאה" - חן עמרם מקימת ארגון מגמ"ה - מורות.ים גאות.ים במערכת החינוך מזמינה אתכם לשיחה על החוויה הלהט"בית במערכת החינוך, על אקטיביזם גאה בכיתות, ועל כל הדרכים לצבוע את בתי הספר שלכם בשלל צבעי הקשת...

5. "אני? להט"בופובית? אין מצב" - בכל אחד.ת מאיתנו קיימת להט"בופוביה, לפעמים היא טיפה מסתתרת. נלמד לזהות אותה, להתמודד איתה ולהעלות אותה למודעות הסביבה הקרובה שלנו.

בית הקהילות – פאנל ליום הבנה

<https://www.facebook.com/events/920421365060090/>

בת חן סבג, ג'וי ריגר, טום באום ומייקל אלרוי נכנסים לחדר וירטואלי ומדברים על החיים כלהט"ב. נשמע מופרך? אז זהו שלא. לכבוד יום הבנה, היום הבינלאומי למאבק בלהט"בופוביה שחל ב-17/5, בית הקהילות גאה לארח פנאל עם אושיות תרבות גאות. בפנאל נדבר על היציאה מהארון, חווית להט"בופוביה ועל החיים כלהט"ב. הפנאל יועבר בשידור חי, דרך עמוד הפייסבוק של בית הקהילות, ביום ראשון הקרוב 17/5 בשעה 18:00.

על המשתתפים בפנאל:

מייקל אלרוי- מוכר לנו מהשתתפותו ב"אח הגדול", היום מרצה בכל הארץ עם הרצאתו "ברוך שעשינו כרצונו" בה משתף את סיפורו האישי מעורר ההשראה ומעודד את קבלת האחר. בת חן סבג -תסריטאית ושחקנית קולנוע ותיאטרון, מוכרת לנו מהסדרה "מטומטמת" אותה גם יצרה וכתבה.

ג'וי ריגר- שחקנית כבר מגיל צעיר. בתיאטרון הקאמרי, בטלוויזיה ובקולנוע טום באום - התחיל במרוץ למיליון והיום הוא שחקן ומנחה טלוויזיה מצליח (אגב המנחה הגאה המוצהר הראשון בערוץ הילדים).

שתי הצעות לפעילות לגילאי הגן [מתוך: ערכה לצוותי גן בנושאי מגדר ומשפחות הקשת, חוש"ן]

1. קולאז' משפחתי

יצרו: חוש"ן

קהל יעד: גן, א-ב

ציוד: תמונות של בני המשפחה, בריסטולים, דבק וקישוטים (לפי בחירת הגננת).

משך הפעילות: חצי שעה עד שעה (תלוי בכמות הילדים).

מהלך הפעילות

- על כל ילד להביא לגן מספר תמונות של משפחתו.
- על שמינית בריסטול יבין כל ילד קולאז' מקושט המציג את משפחתו
- כל ילד יציג ויספר על הקולאז' המשפחתי שלו.

שאלות מנחות אפשריות:

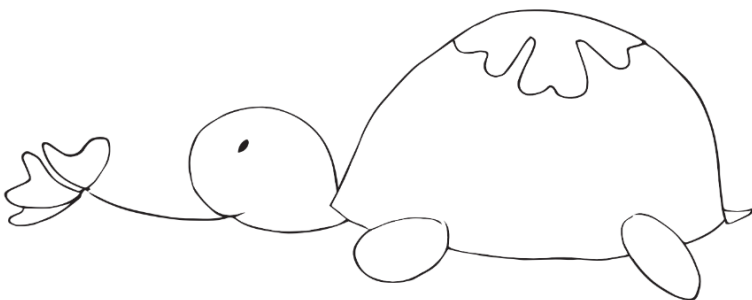
- מה מיוחד במשפחה שלי?
- מה אני אוהב/ת לעשות עם המשפחה שלי?
- אם בגן אין משפחה ייחודית (לרוב יש...), כדאי להעלות לשיחה את סוגי המשפחות שהילדים מכירים.
- ניתן לסיים עם הספר – "כל אחד והמשפחה שלו" (יהודה אטלס ויעל משאלי).

סיכום: המסר שאנו מבקשים להעביר הוא שישנה חשיבות לעיסוק בנושא המשפחה על שלל סוגיה כעיסוק ברמה היומיומית וכחלק מהמשחקים הנגישים בגן ולא רק כפעילות ייחודית לנושא. הן ילדים הבאים ממשפחות "חדשות" והן ילדים הבאים ממשפחות "נורמטיביות" זקוקים לפעילויות אלו כחלק מהשגרה בגן.

2. הסיפור על תכלת הצב. חינוך מיוחד יסודי

מאת: חן וסר

קהל יעד: גן, א-ב

הסיפור על תכלת הצב ועל ילד מחמד - בקרו אותנו בפייסבוק

<p style="text-align: center;">מערך דידקטי הבנייה מתודית בהלימה למטרות ההוראה</p>	<p style="text-align: center;">מטרות ההוראה</p>
<p>סידור הישיבה לצורת ח' בעזרת השולחנות. הצגת השיעור והנעת התלמידים לכך שהסיפור ילמד במשך שני שיעורים. אדגיש כי יש לדבר בהרמת אצבע וברשות. לשמור על שיח נעים ומכבד: כל אחד ידבר כשיגיעו תורו. כל אחד יעשה מאמץ להקשיב לאחר ולהתייחס אליו.</p> <p>הצגת שם הספר "תכלת הצב וילד מחמד גם"/"תהילה גולדברג-מייק</p> <p>מישהו ראה פעם צב? **מה צבים אוכלים?, איפה הם גרים? מה הם עושים בשעות הפנאי?</p>	<p style="text-align: center;">הטרמה לסיפור</p> <p style="text-align: center;">שיקולי דעת:</p> <p>**הכנה לקראת השיח שהצב במרכז, הצב במקדם שיח על משפחה חדשה והשיח על שעות הפנאי של הצב מקדם את הרעיון של אימוץ ילד מחמד ומכין את התלמידים איליו.</p>
<p>מילים קשות עב שרשים, בא בימים, קשיש, להתבונן, שוחחו, זעוררי, לפטפט, מרום, הרכין. חשוב לראות אילו מילים אנו מפרשים מראש ואילו מילים מאפשרים להבין תוך כדי קריאה.</p>	
<p>"מצאתי אותו לגמרי בעצמי" (עמ' 8) האם לדעתכם האימהות של תכלת יתנו לו לאמץ את הילד כילד מחמד? מדוע?</p>	<p style="text-align: center;">עצירה מתודית</p>
<p>"ולשתות איתו שוקו" (עמ' 10) מה לדעתכם יהיה הפתרון של האמהות של תכלת?</p>	<p style="text-align: center;">עצירה מתודית</p>
<p>"אתה רוצה להיות חבר שלי?"</p>	<p style="text-align: center;">המשך הקראה</p>
<p>האם לדעתכם הם יכולים להיות חברים?</p>	<p style="text-align: center;">עצירה מתודית</p>
<p style="text-align: center;">סיום הסיפור</p>	
<p>הכנת דמויות הסיפור. *חשוב לכתוב על הלוח את הדמויות הקיימות ולכתוב על הלוח: תכלת, גיא וארבע אמהות. אפשר לתת לילדים להכין דמות אחת, משפחה אחת או כמה דמויות לבחירתם. בציור, בפיסול עיסת נייר (דורש שניים-שלושה שיעורים), אפשר לדבר עם הילדים "איזו משפחה יש לתכלת וגיא?" אילו משפחות אתם מכירים? *אפשר להכין הצגה</p>	

תפקידי מגדר ומשפחות הקשת

יצרו: חוש"ן

קהל היעד: כיתות ד-ו

מטרות הפעילות:

- חשיפת התלמידות לרצף המגדרי
 - חשיפת התלמידות למגוון משפחות הקשת
- ציוד:** נספח לפעילות: רצועות קומיקס, דפי צביעה

תקציר: בפעילות זו נפגיש את התלמידות עם מגוון האפשרויות המגדריות, כמו-גם עם "משפחות הקשת" המכילות הרכבים שונים של משפחות מהקהילה הלהט"בית. בכך נבקש לפתח אצלן סובלנות והכלה כלפי שונויות של זהות מגדרית ומינית בחברה.

מהלך הפעילות:

א. פתיחה (2 דק'): נסביר לתלמידות שהיום נעסוק בהשפעה שיש להיותנו בנים או בנות על סיפורים שונים, ואחר-כך נכיר את מגוון משפחות הקשת.

ב. ציפיות מגדריות (20 דק')

1. נחלק לתלמידות דפי קומיקס בהם דמויות דיסני שעברו שינוי מגדרי מבנים לבנות ומבנות לבנים. נשאל:
- האם הסיפור היה שונה אם הדמות היתה במגדר ההפוך (בן במקום בת או בת במקום בן)? כיצד?
3. ננחה את התלמידות לצייר את המשך הסיפור במשבצות הקומיקס הריקות, כפי שהן מדמיינות אותו בעקבות השינוי המגדרי שעברה הדמות.
4. נבקש מהתלמידות לשתף את שאר הכיתה במה שיצרו.

ג. משפחות הקשת (20 דק')

1. נחלק את דפי הצביעה עם משפחות הקשת, וניתן זמן לצביעה.
2. נבקש מכל תלמידה להציג את הציור שלה, תוך יצירת דיון:
 - מה יש בציור של המשפחה הזו?
 - איך המשפחה הזו נראית לך?
 - במה המשפחה הזו דומה לשלך? במה היא שונה?
 - מה את חושבת על המשפחה הזו?
 - האם היית מבקרת בבית של המשפחה הזו?
 - האם כל המשפחות צריכות להיות אותו הדבר?
 - מה היתרונות ומה החסרונות שבכך?
 - אילו רגשות עולים בך כשאת חושבת על משפחה שאינה כמו שלך?
 - איך האנשים במשפחה הזו מרגישים?

ד. סיכום (3 דק')

1. נסכם: דרך השינוי של הדמויות, ראינו שהסיפורים יכולים להשתנות לכל מיני כיוונים שונים. אם הדמות היא בן ואם הדמות היא בת, כולנו יכולות לדמיין סיפורים שונים. כל אחת ואחד מאתנו דמיינה משהו אחר בנוגע לדמות שלה, לפעמים עם קשר לשינוי מבן לבת או להפך ולפעמים בלי קשר. אני מזמינה אתכן להמשיך לדמיין גם בחיים שלכן, מה יהיו הסיפורים שלכן - עם קשר ובלי קשר לכך

שאתם בנים או בנות. דרך דפי הצביעה של המשפחות, ראינו שישנם הרבה סוגים מגוונים, צבעוניים ויפים של משפחות. כל משפחה היא מיוחדת וכולנו צריכות להתגאות במשפחה שלנו ושל החברים שלנו.

להט"ב לחט"ב

יצרו: חוש"ן

קהל היעד: כיתות ז-ט

מטרות הפעילות:

- היכרות ראשונית עם הקהילה הלהט"בית
- העלאת מודעות בקרב התלמידות ללהט"ב בפוביה
- רתימה של התלמידים ליום הבנ"ה ולמאבק בלהט"ב בפוביה

תקציר: בפעילות זו נפגיש את התלמידות עם דמויות להט"ביות שונות, המייצגות או מציגות זהויות שונות מהקהילה והתמודדויות שונות ומגוונות עם להט"ב בפוביה. דרך פיתוח אמפתיה לדמויות וקבלת השראה, נבקש לעורר אותן לחשיבות של יום הבנ"ה ושל המאבק בלהט"ב בפוביה בכללותו ולעורר אצלן מעורבות כלפי הנושא.

א. על יום הבנ"ה (10 דק')

1. נשאל את התלמידות: שמעתן פעם / יודעים מה זה להט"ב בפוביה?

2. לאחר איסוף תשובות נבין יחד:

- **להט"ב** - ראשי תיבות של: לסביות (נשים שנמשכות מינית ו/או רומנטית לנשים), הומואים (גברים שנמשכים מינית ו/או רומנטית לגברים), טרנסג'נדרים (מי שהזהות המגדרית שלהן אינה תואמת את המין שבו סומנו בלידה), ביסקסואלים (נמשכות ליותר ממגדר אחד)

- **הומופוביה** - שנאה ודיכוי המופנים כלפי הומואים.

- **להט"ב בפוביה** - שנאה ודיכוי המופנים כלפי להט"ב

3. נסביר: התכנסנו היום לכבוד יום הבנ"ה - היום הבינלאומי למאבק בלהט"ב בפוביה. יום הבנ"ה, צוין לראשונה בעולם בשנת 2005 ומצוין בישראל מאז 2006. התאריך הנבחר מצוין את המועד שבו הוסרה ההומוסקסואליות מרשימת ההפרעות הנפשיות על ידי ארגון הבריאות העולמי, בתאריך 17 במאי 1990. ברחבי העולם, היום משמש גם לציון ולהצבעה על ההשלכות ההרסניות של להט"ב בפוביה וגם להמשך המאבק באפליה ובדיכוי שחווה הקהילה. במסגרת זו, מתקיימות פעילויות שונות ומגוונות ברחבי הארץ והעולם, בהן מקודמים עקרונות של סובלנות והכרה בלהט"ב לצד מאבק באפליה ובדיכוי שהקהילה חווה בכל מישורי החיים. בהקשר המקומי, בהתאם לשם הבנ"ה, ניתן דגש מרכזי ביום זה לקידום מסרים חיוביים של הבנה, סולידריות ופולורליזם, כניגוד לקרקע הבורות עליה צומח חלק מהותי מהשנאה ומהדיכוי המופנים כלפי להט"ב.

ב. סרטונים ודיון (25 דק')

בחלק זה נציג אתגרים וקשיים שונים שהקהילה נתקלת בהן וננסה יחד עם הכיתה למצוא דרכים לפתרונות –

1. נציג את הסרטונים הבאים או חלק מהם ונבקש מהתלמידים לזהות את האתגרים שעומדים בפני כל אחת מהדמויות (ניתן לערוך רשימת אתגרים על הלוח לפי תשובות התלמידים):

- עדי מורג מסבירה על ביסקסואליות - עדי מורג – מסבירה על ביסקסואליות

- רומי נערה טרנסג'נדרית, מספרת על התהליך שלה - רומי – נערה טרנסג'נדרית, מספרת על התהליך שלה

- איתמר נער הומו, מדבר על יציאה מהארון - איתמר - נער הומו, מדבר על יציאה מהארון
 - אנדר תשובה של ג'נדרקוויר לשאלה "אתה בן או בת?" - אנדר - תשובה של ג'נדרקוויר לשאלה "אתה בן או בת?"
 - ניקי בת לזוג לסביות, מדברת על יחס הרשויות למשפחה - ניקי - בת לזוג לסביות, מדברת על יחס הרשויות למשפחה
2. נכתוב על הלוח את רשימת הסוגיות שעלו בסרטון ונזמין את התלמידות להוסיף לרשימה (חוסר קבלה של משפחות, אפליה מצד החוק, קושי מול המשפחה, קושי מול חברים)
3. נשאל:

- מה אפשר לעשות כדי להתמודד עם הקשיים ולפתור את הבעיות שהעלינו? (ניתן לכתוב את התשובות ברשימה בצידו השני של הלוח).

- עם כל הצעה להתמודדות נשאל: לאיזה מהסוגיות ההצעה עשויה לתת מענה? (דוגמאות אפשריות להוספה: תליית שלטים נגד השימוש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", "נקבה" וכו' בקללה → הגברת נראות ומודעות ללהט"ב, תערוכת אמנות בנושא שונות מינית ומגדרית → חלוקת סיכות/פלאיירים של תמיכה בלהט"ב, סקר מרחב בטוח לכלל תלמידי בית הספר, דוכני הסברה, סרטונים ויראליים להעלאת מודעות, שירים נגד להט"ב בפוביה, משמרות מחאה והפגנות

ג. יישום וסיכום (10 דק')

1. נבקש להביא את ההצעות לפתרון לעולמן היומיומי של התלמידות: נזכיר כי יום הבנ"ה הוא יום של הגברת הסובלנות ושל מאבק בלהט"ב בפוביה, וננסה לעודד מעורבות -

- אילו ההצעות נראות לכם הכי חשובה?
- איזה מההצעות שעלו בצדו השמאלי של הלוח הייתן מוכנות לקחת על עצמכן?
- האם יש פעולה שהייתם רוצים שנבצע יחד ככיתה?

[בשלב זה ניתן לחלק לצוותי עבודה או ליצור פרויקט כיתתי]

2. נסביר גם מי שאינן מעוניינות לקחת על עצמן מעורבות פעילה יכולות להתחייב בצורה אישית לקידום הסובלנות וקבלת השונה:

- אילו פעולות ניתן לבצע באופן אישי כדי להגביר את בטיחות הלהט"ב סביבנו? (להפסיק להשתמש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", או "נקבה" ככינוי גנאי, לכבד בקשות לשינוי בשם או בלשון הפנייה, להכיל ולהביע תמיכה בפני חבר.ה שיוצאת מהארון בפנינו, להשמיע קול של סולידריות ותמיכה בלהט"ב, כאשר מושמעות מילים פוגעניות או כאשר מושמעות דעות להט"ב בפוביות)

3. נסכם: אנשים להט"ב ראויים לחיים מוגנים ובטוחים בהם יוכלו לפעול בחופשיות. זוהי אחריות שלנו, כחברה וכפרטים, ויש לשים ליבנו על מנת לשמור על חברה מגוונת, מקבלת וסובלנית.

קישורים לסרטוני המערך:

- [עדי מורג - מסבירה על בייסקסואליות](#)
- [איתמר - נער הומו, מדבר על יציאה מהארון](#)
- [אנדר - תשובה של ג'נדרקוויר לשאלה "אתה בן או בת?"](#)
- [ניקי - בת לזוג לסביות, מדברת על יחס הרשויות למשפחה](#)
- [רומי - נערה טרנסג'נדרית, מספרת על התהליך שלה](#)

קהילת הלהט"ב – נעים להכיר – יום הבנ"ה – מערך מקוון

יצרו: איג"י, שי ילמה, ערן אורבוך, ניקולה אברהמי

קהל יעד: ז'ט'

משך: שעה וחצי

ציוד: נספחים (מצ"ב בסוף המערך)

מטרות:

- **להבין** ממה מורכבת הקהילה הלהט"בית (להסביר את הבסיס כדי שזה יהיה פחות זר ומרוחק)
- **להכיר** יותר את החוויה הלהט"בית בחברה ולפתח כלפיה אמפתיה.
- **לעודד** ללקיחת אחריות בחיי היום יום - בבחינת מה אתם.ן הייתם.ן עושים.ות?

מהלך הפעילות:

א. התכנסות, הגדרת מרחב בטוח, היכרות, פתיחה לנושא

ב. שיחה פותחת להצפה ובירור עמדות ראשוני של החניכים.ות (5 דק')

- מי יודעת מה זה להט"ב?

- מי יכול להסביר על כל זהות בקצרה? (במקרה הצורך חידוד על ידי המדריך.ה)

ג. שיתוף מסך - סרטון אנימציה קצר - אותיות הלהט"ב (5 דק')

<https://drive.google.com/file/d/1OqCgg8Q7PcP9wWt53hMjYk-4TUsbDwd>

ד. ניתוח המציאות ונקיטת עמדה

1. בירור עמדות נוסף באמצעות אתר מנטימטר - mentimeter (5 דק') [יש להכין מראש את

הקישור לאתר המנטימטר כולל רישום ושאלות - www.menti.com]

השאלות שיש להכניס לשאלון במנטימטר הן:

- מה עולה לכם כשאתם חושבים על להט"ב?

- תארו מה א.נשים חושבים על לסביות?

- תארו מה א.נשים חושבים על הומואים?

2. שיתוף מסך התוצאות ודיון –

- האם יש משהו שכתבתםן והייתם רוצים להתייחס אליו?

- האם יש משהו שלא אתם כתבתםן ומפתיע אתכם? הייתם רוצים להתייחס לזה?

- האם לדעתכםן החברה חושבת על להט"ב יותר דברים שליליים או חיוביים?

-אם חיוביים, אתם חושבים שמה שכתבתםן פה מייצג את כל החברה?

-אם שליליים, למה עלו כל כך הרבה דברים שליליים? למה זו הדעה הרווחת?

ה. להיות אחר

1. נשאל: האם יש משהו שאתם עושים וחושבים שהוא מוזר, איזה הרגל ייחודי לבית שלכם או

סתם משהו שאתם אוהבים לעשות ולדעתכן נחשב לפחות מקובל?

- נאסוף תשובות [נבקש גם מי שלא ישתף שיחשוב על דוגמה בראש]

2. קריאה: 'משהו אחר' שכתבה קתרין קייב, סופרת ילדים בריטית (נספח א') (5 דק') – ניתן

לשתף מסך עם הטקסט: <https://tinyurl.com/ya2ppv2u>

3. דיון לאחר הקריאה (10 דק')

- מה קראנו?

- מתחברים ל"משהו האחר" בסיפור?

- למי שענתה כן - שתפו אותנו במקרה שבו הרגשתן "המשהו האחר."

- מה הקשר לנושא הלהט"ב?

- איך לדעתכן נערה להט"ב מרגישה כשהיא גדלה בחברה שבה כולם בטוחים ומצפים ממנה להיות הטרו/סיס? (להסביר את המושגים הטרו, סיס)

4. הצגת תגובות להט"ב בפוביות ברשתות החברתיות [לפני הצגת התגובות - יש להכין את החניכיסות שכעת נצפה בתגובות קשות, לא נעימות ובוטות שנכתבו ברחבי הרשתות החברתיות כלפי הקהילה הגאה בישראל].

5. שיתוף מסך - הצגת התגובות שלוקטו מתגובות ברשתות החברתיות - נספח ב' (5 דק')

6. דיון (5 דק'):

- האם סטטוס מסוג זה הוא משהו שאנו פוגשים/פוגשות ביום יום?
- כיצד אמירות כאלה משפיעות על נוער להט"בי? איך הוא מתמודד עם זה? (אם בכלל..)
- האם רק ללהט"בים יש אחריות להתמודד מול אמירות כאלה או שיש צורך בהתמודדות של כלל החברה?

ו. עמידה מן הצד

1. צפייה בסרטון על עמידה מן הצד (5 דק') - משתפות מסך של הסרטון:
<https://tinyurl.com/y7ds95m9>

2. דיון:

- מישהי יכולה להסביר בקצרה מה ראינו?
- איך אתן מרגישות בסיטואציה?
- מה אתן הייתן עושות בסיטואציה?

ז. סיכום (5 דק')

1. חיבור בין תוכן הסדנה ליום ההבנ"ה: יום ההבנ"ה - היום הבינלאומי נגד הומופוביה, טרנספוביה, לסבופוביה, וביפוביה - הוא אירוע המתקיים מדי שנה (מאז 2005) ב-17 במאי, ותכליתו לצמצם ביטויים וגילויים של להט"בופוביה ברחבי העולם.
התאריך 17 במאי נקבע כיום הבינלאומי נגד הומופוביה כציון למועד שבו הוסרה ההומוסקסואליות מרשימת ההפרעות הנפשיות על ידי ארגון הבריאות העולמי, בשנת 1990.
המטרה העיקרית של היום הבינלאומי היא להעלות את מודעות לתופעות האלימות, האפליה והדיכוי של קהילות גאות בכל העולם - ולהפוך את המאבק בלהט"בופוביה למאבק משותף וכללי.
2. סבב סיכום של החניכיסות במילה אחת בלבד.
3. סיכום קצר במילים שלכן

נספחים:

נספח א' - קטע מתוך הספר משהו אחר מאת קתרין קייב:

על גבעה שטופת רוחות, לבדו, בלי אף אחד אחר שיוכל להיות חבר שלו, גר משהו אחר. הוא ידע שזהו אחר כי כך אמרו לו בלם. בשהיה מנסה לשבת אתם, לטיל אתם, או להצטרף למשחקים שלהם, הם תמיד אמרו: "מצטערים. אתה לא משלנו. אתה לא כמונו. אתה משהו אחר". משהו אחר עשה כמיטב יכולתו כדי להיות כמו האחרים. הוא חיך ואמר: "הי!" בדיוק כמו שהם עשו. הוא ציר ציורים. הוא שחק את המשחקים שלהם, בשהם הרשו לו. הוא הביא את ארוחת העשר שלו בשקית, בדיוק כמו בלם. אבל זה לא עזר.

הוא לא נראה כמוהם ולא דבר כמוהם.
הוא לא ראה את הדברים שהם ראו.
הוא לא שחק כמוהם.
ואשר לארוחת העשר שלו... נשפכה מהשקית.
"אתה לא שידך לפה", הם אמרו. "אתה לא כמונו. אתה משהו אחר".
נספח ב' - תגובות בפייסבוק

סטריאוטיפים ודעות קדומות לקראת יום הבנ"ה

יצרו: אתר יום הבנ"ה

קהל יעד: ז-י

ציוד: נספחים מצ"ב בסוף המערך

משך: 45 דק'

מהלך הפעילות:

א. פתיחה

1. נפזר בחדר את ההיגדים הבאים (ראו גם נספח א')
 - הומוסקסואליות זה דבר שכלפיו אני חש... כי...
 - לסביות זה דבר שכלפיו אני חש... כי...
 - לסביות הן בדר"כ...
 - הומואים הם בדר"כ...
 - ההבדל בין לסביות והומואים לסטרייטים הוא...
 - לא הייתי/כן הייתי רוצה להיות הומו או לסבית כי...
 - בעיניי גבר צריך להיות...
 - בעיניי אישה צריכה להיות...

2. כל תלמיד יתבקש "להתחבר" להיגד מסוים, ולסיים את המשפט כפי שהיה רוצה

3. שיתוף תשובות בכיתה ודיון סביב שאלות כגון:
 - האם יש לך דוגמה לדברך
 - האם אתם מכירים דוגמאות אחרות
 - האם כולם מסכימים לדברים אלה?
 - מישהו חושב אחרת?

4. דיון כללי:

- מה אנחנו מרגישים (או עשויים להרגיש) כלפי אנשים שונים מאיתנו?
- מדוע אנחנו מאוימים לעתים ממי ששונה מאיתנו?
- מה זה סטריאוטיפ? למה זה קורה?
- מהי הומופוביה?
- האם אתם מכירים מקרים אחרים שבהם שונאים אנשים בגלל קבוצת ההשתייכות שלהם?
- איך לדעתכם מרגיש מישהו ששונאים אותו בגלל קבוצת ההשתייכות שלו, בלי קשר לאישיות שלו? - מה מרגיש אדם שמסתיר את זהותו האמיתית?
- מה אפשר לעשות כדי לראות אנשים שונים מאיתנו באור נכון יותר, לא מבעד לסטיגמות וסטריאוטיפים?

ב. סיכום

לעתים אנחנו שונאים אנשים שונים זורים מבלי סיבה מוצדקת, בלי שאנחנו מכירים אותם בכלל. אולי זו תופעה טבעית שהאדם סיגל במהלך האבולוציה, אבל בעולם שלנו כיום עלינו להיאבק בשנאה הזו, כי היא מגבילה אותנו וגורמת לנו ולאחרים סבל רב. במקרה של נטייה מינית, שלא ניתן לדעת עליה מבלי שאנשים בחרים לחשוף אותה, אנחנו עלולים לגרום לחברים שלנו סבל בכך שאנחנו בחרים להשתמש במילים מעליבות וביטויים פוגעים או אלימים כלפי הומואים ולסביות. עלינו להתייחס לאחרים שהם שונים מאיתנו, כפי שהיינו מצפים מהם להתייחס אלינו. את השנא עליך – אל תעשה לרעך

נספח א':

- הומוסקסואליות זה דבר שכלפיו אני חש... כי...
- לסביות זה דבר שכלפיו אני חש... כי...
- לסביות הן בדר"כ...
- הומואים הם בדר"כ...
- ההבדל בין לסביות והומואים לסטרייטים הוא...
- לא הייתי/כן הייתי רוצה להיות הומו או לסבית כי...
- בעיני גבר צריך להיות...
- בעיני אישה צריכה להיות...

בריונות והומופוביה [בעקבות הסרט "מאויימים"]

יצרו: אתר יום הבנ"ה, מעיין כהן-אייל

קהל יעד: ז' – י'

משך הפעילות: שעה וחצי

ציוד: מצ"ב נספח בסוף המערך

מהלך הפעילות:

א. פתיחה – צפייה בסרט: "מאויימים" (45 דקות) - <http://mtv.walla.co.il/episode/bullied/>

ב. דיון פתוח בעקבות הסרט:

- מישהו רוצה לשתף אותנו בתחושות, רגשות ומחשבות?
- מה מביא אותנו לשפוט אדם מבלי להכיר את האדם הנשפט מקרוב?
- מדוע לדעתכם אנחנו נטפלים לאנשים שהנהגות שלהם/ המראה שלהם/ הנטייה המינית שלהם היא לא כמו שלנו? האם זאת סיבה להתנהג אליהם בצורה אחרת מאנשים שמתנהגים כמונו?
- מה מניע את הבריונים להיטפל לילדים מההתחלה?

ג. שמש אסוציאציות עם המילה "הומו" [נרשום את האסוציאציות של התלמידים על הלוח]

1. לבסוף נכתוב על הלוח את ההגדרה האמיתית: הומוסקסואל - אדם הנמשך מינית ורגשית אל בני מינו.
2. נשווה את מה שהילדים העלו באסוציאציות להגדרה תוך כדי דיון?
 - מה ההבדל בין האסוציאציות להגדרה?
 - למה יש הבדל?
 - מה הן דעות קדומות?
 - כיצד מבדילים בין עובדות לדעות?

ד. קריאה ודיון

1. נחלק את הקבוצה לשתי קבוצות ע"פ המין - בנים ובנות. כל קבוצה צריכה לקרוא את הקטע, לענות על השאלות (נספח א') ולבסוף להציגו בפני הכיתה.

ה. דיון מסכם:

- איך אתם חושבים שמרגיש ילד שחי בהכחשה עצמית כתוצאה מפחד מתגובת החברה על מי שהוא באמת?
 - האם לדעתכם המאבק של קהילת להט"ב זכה להצלחה? באמת קיים השיוויון? על מה עוד יש להיאבק?
 - למה אתם חושבים שזה נחשב נושא מאוד רגיש לדיון בכל החברות בעולם?
 - האם גם אתם הרגשתם פעם כלפיכם יחס מפלה בשל צבא עורכם, המוצא שלכם או כל רקע אחר?
 - לדעתכם, האם יש קשר בין אפליית הומואים ולסביות לסוגי אפלייה אחרים?
 - מה לדעתכם, ניתן לעשות? האם זו תופעה שנגזר עלינו לחיות איתה, או שאפשר וצריך גם לעשות משהו?
 - איך אנחנו כתלמידים בבתי הספר בישראל יכולים לגרום לשינוי בתופעות הבריונות והומופוביה?
- ו. סיכום -** שכל אחד יחשוב עם עצמו על כל מה שדיברנו עליו היום. תנסו לחשוב עם עצמכם: במה אתם יכולים להשתנות כדי להפסיק את התופעות הללו? האם אתם מצטערים על דברים מסויימים

שעשיתם עד עכשיו כי לא ידעתם מה יהיו ההשלכות שלהם? מה עשיתם עד עכשיו ומה תעשו אחרת?

נספח א': קטעי קריאה בנות / בנים -

בנות:

בכיתה ו הכל התחיל... התחילו שמועות ריכולים, עשו עלי חרם... הייתי לבד, ילדים היו מדברים איתי בסוד, היו לי מעט חברות, כולן נטשו אותי כדי להישאר "מקובלות". "בכיתה ז חשבתי שזו התחלה חדשה שאני אוכל לשנות הכל. התלבשתי שונה התנהגתי שונה, העמדתי פנים שאני מישהי אחרת כדי שיאהבו אותי כדי להיות שייכת. הכרתי אנשים, אבל הם לא היו נחמדים. ריכלו עלי הפיצו עלי שמועות שקרים סיפרו את הסודות שלי לאט גיליתי שרוב הילדים הם בכלל "חברים". כולם אמרו לי שהשניתי שאני מכוערת שמנה טיפשה הם הכאיבו לי ואני אמרתי להם את זה אבל הם בחרו להתעלם. הם לא היו חברים אמתיים הם סיפרו את הסודות שלי. מסוף כיתה ז, שהתחיל השינוי והתחלתי לסבול הפסקתי להגיע לבצפר, ישבתי בבית ימים. לא הלכתי לבצפר לא גלשתי באינטרנט התנתקתי מהעולם. לא רציתי קשר עם אף אחד נכנסתי לדיכאון. חתכתי את עצמי פגעתי בעצמי והבצפר התחיל לאיים שיעיפו אותי. שלחו אותי לפסיכולוגים והתגלו אצלי בעיות בריאותיות. עכשיו אני לוקחת כדורים. בכיתה ח זה המשיך לא הגעתי כעסו עלי הזמינו את ההורים לשיחות, איימו שיעיפו צרחו צעקו. הגעתי לשבוע כל כמה חודשים ובאותם ימים שהגעתי רק דיכאו אותי יותר. זה שלא הגעתי חיזק אותם הם המציאו סיבות למה אני לא מגיעה. שאני בהריון שאני מתה שאני בבית משוגעים. הם לא הפסיקו לצחוק. גיליתי שאני ביסקסואלית ורציתי לשמור את זה בסוד אבל התחילו שמועות בגלל חברה שסיפרה סוד והוציאו אותי מהארון. כולם התרחקו ממני אם הייתי הולכת במסדרונות היו מתרחקים ונצמדתי לקירות "כדי לא להידבק". הייתי יושבת לבד. הייתי נכנסת לבצפר והיו צורחים קללות כולם ומצביעים עלי. התחיל חרם חדש הם הרביצו לי הם פגעו בי זה כאב הייתי חוזרת ובוכה בוכה שזו מי שאני מצטערת. ניסיתי להתאבד, זה לא הצליח. ההומופוביה והבריונות המשיכו. נכנסתי לדיכאון שלא יכולתי לצאת ממנו. כשהפכתי להיות הקורבן, לא ידעתי למה אני נכנסת. כיום אני יודעת שאני בחיים לא אצא מזה.

נקודות למחשבה ודיון:

- הייתן עוזבות את חברה שלכן כדי להיות "מקובלות" יותר?
- אם הייתן נמצאות איתה בשכבה - הייתן משתפות פעולה עם החרם שאירגנו עליה? אם לא, מה הייתן עושות?
- חרם נחשב סוד? הייתן מספרות זאת למישהו מבוגר? לעומת זאת הייתן מוציאות בכוח מהארון ילדה בלי שהיא עושה זאת מרצונה?

בנים:

הוא מרגיש את זה. הוא מרגיש את זה בלב שלו. כשהוא עובר לידו הלב שלו פועם בקצב לא סדיר, הוא יודע בתוכו שזה זה, שליד הידידות שלו הוא לא ככה. "בוא לפה יהומו" הוא שומע את אחד הילדים צועקים לעברו. הוא יודע שזה מי שהוא – שהוא באמת הומו, אבל הוא לא אומר את זה. הוא מסכל לרצפה בתקווה שלא ישימו לב לכך שהוא מסמיק. "יקוקסינל" הילדים בחוץ צועקים אחד על הש. ני הוא מתפוצץ מבפנים. אבל נמאס לו לשתוק. הוא הולך לכיוון הילד הזה, שהוא מרגיש אליו דברים חזקים כל כך והולך לצד לדבר איתו. 'אני אוהב אותך' הוא אוזר אומץ ומוציא את מה שיושב לו על הלב. והילד? הילד הסתכל עליו, צחק וברח. הוא כל כך נפגע. אבל לא הראה את זה לאף אחד. הוא חזר לכיתה. על הלוח היה כתובות ענקיות 'קבלו את ההומו במחאות כפיים סוערות', על השולחנות היה כתוב שהוא הומו. על הדלת של הכיתה ציירו אותו מתנשק עם בנים וכתבו 'אהבה של חולי נפש'. 'כל מה שהוא ראה היה רק שחור בעיניים. הוא יוצא מהכיתה כשהדמעות כבר מציפות לו את העיניים. הוא נכנס לתא השירותים, נועל את עצמו. הוא בוכה.. הוא לא מבין, מה הוא לא עשה בסדר? למה הוא מרגיש ככה? למה דווקא לו מתנהגים ככה? הוא יודע בתוכו, שהוא בדיוק כמוהם. שהוא אותו בנאדם שהם התחברו אליו. רק נמשך לבנים – זה הכול! כשהוא חוזר הביתה הוא הולך לחדר, שוכב במיטה, מנסה לישון. הוא לא מצליח להירדם. הדבר היחיד שהוא חושב עליו זה על מה שקרה לו. הוא מחליט שהוא לא יכול להסתיר את זה יותר. 'אמא אני צריך לדבר איתך'

הוא אומר והולך בצעדים כבדים לסלון. האמא שדואגת לבנה מתיישבת ומחכה שיפתח את פיו. "אני הומו ה" ואומר ומחכה לתגובה. העיניים של האמא מתמלאות דמעות, 'אתה מה?' היא מנסה לשמוע שוב כדי להיות בטוחה ששמעה נכון. "אני הומו" הוא חוזר על דבריו. הדלת נפתחת ואבא נכנס הביתה. הוא רואה את אמא מכוסה דמעות כולה והוא יושב מקופל. "מה קרה פה?" אבא שואל 'אני הומו' הוא אמר. "אני לא רוצה לראות אותך יותר" הוא צועק. "צא לי מהבית ואל תחזור! חולה נפש!"

נקודות למחשבה ודין

- איך אתם חושבים שהילד מרגיש כשההורים שלו מסרבים לקבל אותו כמו שהוא?
- אתם חושבים שהוא אמיץ? באיזה מקרים רואים את האומץ שלו?
- אם הייתם במקומו - מה הייתם עושים אחרי התגובה של אמא ואבא?

"גיי מצידך" – זהות מינית זו לא קללה

יצרה: מור אלוש

קהל יעד: ח'יא

מטרות:

- הכרה בזהות כזהות ולא כגנאי .
- התלמידים ייזכרו במקרים בהם הם נתקלו בזהויות מיניות כקללות .
- התלמידים ינמקו את הסיבות שלדעתם יש אנשים שתופסים זהות מינית כקללה.
- התלמידים ידונו במקרים אחרים שבהם זהות מגונה על ידי החברה.

מהלך הפעילות

א. שאלת פתיחה : האם נתקלתם בשימוש בהגדרה שהמשמעות שלה אינה שלילית בצורה שהיא מגונה? באילו סיטואציות זה קרה? התלמידים יכתבו במחברות.

2. דיון במליאה: שיתוף תשובות

3. צפייה בשיר "גיי מצידך" + שאלה מנחה: על פי השיר, למה מתכוון אדם כאשר הוא אומר ש"זה היה כל כך גיי מצדך"? נמקו והסבירו.

4. שיתוף תשובות בכיתה ודיון בעקבות השיר

- מה חשבתם על הסרטון?
- מזדהים?
- מה הדברים שנחשבים ל"גיי"? למה?
- האם זה אכן משקף את המציאות?
- האם יצא לכם להתקל בשימוש במילה "הומו" כמילת גנאי? מה עשיתם?
- האם להשתמש בביטויים כאלו זו הומופוביה? למה?
- מה האחריות שלנו בנושא?

5. סיכום: לעיתים דווקא הדברים הקטנים הם שיוצרים את השינוי הכי גדול. יש לנו אחריות על יצירת המרחב הבטוח עבור כלל התלמידים והתלמידות.

הומופוביה ושייכות – היכרות בסיסית

יצרו: דעה – עמותה לתיקון חברתי

קהל יעד: ח'יב'

משך הפעילות: שעה וחצי

ציוד: מצורף בסוף המערך

מטרות:

- לברר עם עצמנו מתי אנחנו מרגישים שונים או לא שייכים
- לייצר אמפתיה והזדהות כלפי בני נוער (קרובים או רחוקים) שמרגישים לא שייכים או אחרים ממני.
- להכיר את היום הבינ"ל נגד הומופוביה, ואת המושג "הומופוביה"

מהלך הפעילות:

א. בינגו "רק אני" (15 דקות)

1. נחלק לתלמידים דף בינגו שעליו משפטים להשלמה (נספח א'), בשלב ראשון כל אחת ממלות על עצמה.

2. ננחה את התלמידים להסתובב בחדר ולחפש מישהו נוסף שכתב אותו דבר במשבצת, אם מוצאים- כל אחד חותם לשני וממשיכים הלאה [במטרה שכולם ימצאו לפחות 4-5 התאמות].

3. דיון קצר:

- איזה דברים לא מצאתם מישהו שהתאים לכם?
- למה דווקא מצאתם התאמה והופתעתם? למה חשבתם שרק אתם בכל העולם ככה?
- באילו דברים אנחנו בכל זאת הכי ייחודיים? (בתכונות, בעולם הרגשי שלנו)
- אילו דברים גורמים לנו להרגיש שונים או אחרים מהחברה?
- איפה הכי קשה להרגיש שונה? בשכבה או במשפחה? מול החברים או מול הכיתה?
- באילו דברים אנחנו בדיוק כמו כולם דווקא? או רוצים להיות? או קל יותר להיות?

ב. מה מפריע לי? (15 דקות)

1. התלמידים יושבים על הרצפה ליד כיסא שלהם, על כל משפט שמקריאים כל תלמיד/ה צריכים להחליט אם המקרה שסופר מפריע להם או לא. אם כן, הם מתקדמים בסדר הבא:

- מהרצפה לישיבה על הכיסא / ספה
- מישיבה על הכיסא לישיבה על השולחן
- מישיבה על השולחן לעמידה על הכיסא
- מעמידה על הכיסא לעמידה על השולחן (בזהירות)!
- מעמידה על השולחן מרימים יד אחד
- מרימים שתי ידיים באוויר

רשימת המקרים:

- בחוג שאני הולך אליו כולם צוחקים על אחד החבר'ה שהוא שמן
- שמעתי מאח שלי שיש חרם בכיתה שלו על ילדה אתיופית/ ערבייה כי אומרים שהיא מסריחה
- בשיעור חברה האחרון כולם ירדו על מישהו שהוא שמאלני/ ימני בגלל משהו שהוא אמר
- יש לנו בחבר'ה מישהי שההורים שלה עלו מרוסיה, ואנחנו צוחקים עליה שהיא לא יהודיה ולא חוגגת את החגים כמו כולם

- יש בשכבה מתחתינו מישהי שהיא אלופה בכדורגל ומכסחת את כולם, אבל לא מזמינים אותה למסיבות כי היא גברית
- יש לנו ילד בכיתה שתמיד מקבל 100 במתמטיקה, ואחרי כל מבחן כולם יורדים עליו שהוא חנפן וחרשן ורק בגלל זה הוא מצליח.
- חופרת

2. ניתן לנהל דיון תוך כדי הפעילות:

- למה זה מפריע לך?
- למה זה לא מפריע לך?
- מה את/ה חושב/ת שאפשר לעשות?
- האם היית עושה משהו או לא? למה?

3. דיון מסכם לפעילות:

- מתי מפריע לנו במיוחד שצוחקים על מישהו שהוא שונה?
- מתי אנחנו מעיזים להתערב?
- איזה שונויות יש בכיתה שלנו? (רק אם זאת שאלה בטוחה בכיתה)

ג. סרטון- "סטרייטים וסטרייטיות עונים על שאלות ששואלים להט"בים" -

1. נצפה בסרטון: <https://www.youtube.com/watch?v=y4YjZRi5Zeg>

2. דיון:

- מה חשבתם על הסרטון?
- למה לדעתכם עשו אותו? מה רצו להראות או להסביר לנו?
- למה האנשים כל כך מופתעים מהשאלות ששואלים אותם? למה הם מרגישים לא נוח?
- איך הסרטון הזה קשור לכל מה שעשינו עד עכשיו בשיעור?
- למה אנשים יותר מעיזים לשאול להט"בים את השאלות האלו? (שעד כה הבהרנו שהן חצופות ולא מתאימות לשאול אנשים זרים)

ד. סיכום

ב 17.5 יחול היום הבינ"ל למאבק בהומופוביה. בשיעור היום ניסינו קודם כל להבין במה אנחנו שונים ומיוחדים, כדי לראות שנטייה מינית היא עוד אחת מהדרכים שאנחנו מגדירים את עצמנו, אבל כל אחד מאיתנו שונה מהשאר בדברים אחרים. לצערנו במדינה שלנו היום יש הרבה סטיגמות ואלימות כלפי אנשים עם נטיות מיניות מגוונות וזאת אחריות של כולנו לשים לב לאיך אנחנו מתייחסים אחד לשני.

ה. תוספת: השאלון לסטרייט

לקבוצות חזקות או שיש בהן שיחה יחסית פתוחה, אפשר להוסיף לפני הסרטון את השאלון הבא (נספח ב').

1. דיון:

- על אילו שאלות היה לכם קשה לענות? למה?
- מתאים לכם לשתף את התשובות עם כל הכיתה?
- את מי מתאים לשאול שאלות כאלו?
- אילו דברים בחיים שלנו אנחנו מקבלים כמובן מאליו?
- למה לדעתכם יש בחברה שלנו לגטימציה לשאול או להגיד דברים על הנטייה המינית הזו דווקא?

נספחים:

נספח א' (בינגו "רק אני")

רק אני מכל המשפחה שלי...
רק אני מכל החברים/ות שלי...
רק אני מכל הקבוצה/ שכבה שלי...
רק אני מכל בי"ס...
רק אני מכל הישוב שלי...
רק אני מכל האחים/ות שלי...
רק אני מכל המעריצים/ות של...
רק אני מכל מי שנולד בחורף/קיץ...
רק אני מכל האנשים שאני מכירה...

נספח ב' (שאלון לסטרייט/ית)

- באיזה גיל החלטת לראשונה שאת/ה הטרוסקסואל/ית? מדוע החלטת זאת?
- מה, לדעתך, גורם להטרוסקסואליות?
- האם אפשר שההטרוסקסואליות שלך היא רק שלב ממנו תצא?
- אולי ההטרוסקסואליות שלך נובעת מתיעוב, זלזול או פחד מבני מינך?
- אם מעולם לא שכבת עם בן/ בת מינך, איך את/ה יודעת שזה לא יותר כיף ונעים?
- ההטרוסקסואלים אחראים לרובם המכריע של מקרי תקיפה וניצול מיני של ילדים. האם, לדעתך, כדאי לאפשר להטרוסקסואלים לחנך ילדים?
- מדוע אתה חייב להחצין את ההטרוסקסואליות שלך ולדבר עליה בכל הזדמנות? למה אתה לא יכול להיות יותר דיסקרטי לגבי ההעדפות המיניות שלך?
- למרות תמיכה נרחבת של המדינה, של דעת הקהל ושל מערכת החינוך במוסד הנישואין, אחוז הגירושין מרקיע שחקים. מדוע הטרוסקסואלים אינם מצליחים לקיים מערכות יחסים משמעותיות לאורך זמן?
- האם תוכל לסמוך על פסיכולוג/ית הטרוסקסואל/ית? איך תוכל להיות בטוח שהיא לא מטה אותך לכיוונה?
- השירות בצבא כרוך בתנאי חיים נפרדים בין גברים ונשים. לדעתך הטרוסקסואלים כשירים לשרת בצבא?

יום הבנ"ה 2020 – כולנו נגד להט"ב בפוביה - מערך מקוון

יצרו: חוש"ן

קהל יעד: כיתות ט-יב

משך הפעילות: 45 דק'

הציוד הנדרש:

1. מחשב
2. נספח א' - (קישור להורדה: [מערך למצגת מלווה לפעילות לזום ליום הבנ"ה](#))

מטרות הפעילות:

- הבנת הקושי והפחד בתהליך היציאה מהארון
- הבנה כיצד ניתן להקל על התהליך
- עידוד מחויבות ואחריות ליצירת מרחב בטוח

תקציר:

יום הבנ"ה (היום הבינלאומי נגד להט"ב בפוביה) הוא הזדמנות מצוינת לקדם בכיתה שיח של רגישות, הבנה והכלה, ולקדם מרחב בטוח ללהט"ב במסגרות החינוכיות. דרך עיסוק ב"יציאה מהארון", מושג רלוונטי לנוער בכללותו, נעודד את התלמידות להתחבר לחוויות של להט"ב ולפתח מודעות להשפעתן על סביבתן – במטרה ליצור תחושת מחויבות למרחב בטוח, ללהט"ב ובכלל.

מהלך הפעילות:

א. יציאה מהארון (20 דק')

1. נשתף מסך למצגת עם המילה "להט"ב" (שקף מספר 2), ונשאל: מה זה להט"ב. נפרק יחד עם התלמידות. ים את ראשי התיבות:

- לסביות - נשים שנמשכות לנשים
- הומואים - גברים שנמשכים לגברים
- טרנסג'נדרים, מי שמזדהים במגדר אחר מזה ששויכו אליו בלידה
- א-מיניים - אנשים שאינם חווים משיכה מינית כלפי אף מגדר, או חווים משיכה מועטה
- בי - מי שנמשכים ליותר ממגדר אחד

2. נשתמש בשלב זה ב- white board בזום (בכפתור שיתוף המסך יש אפשרות לבחור מסך לבן).

בצד אחד של הלוח נכתוב: "אתגרים ותחושות - להט"ב בארון"

בצד השני נכתוב: "אתגרים ותחושות - להט"ב מחוץ לארון"

3. נבקש מהתלמידות למלא את האסוציאציות שעולות להן בצורה חופשית וללא פילטרים. אפשרות לתלמידות ולתלמידים לכתוב חופשי מבלי לשפוט.

4. אוספים את התשובות שעלו ומתארים קודם את חווית הארון ומה היא כוללת. זה הזמן של התלמידות להגיב על מה שנכתב.

5. אוספים את התשובות שעלו לגבי חווית היציאה מהארון ומשוחחים על הדברים שעלו.

6. דיון – להישאר בארון או לצאת?

- מה המחירים שמשלמות על הישארות בארון?

- מה הם המחירים על היציאה מהארון?

- מה הסיבות להישאר בארון? למה לצאת?

7. **סיכום אמצע:** חשוב להדגיש שיציאה מהארון היא בחירה אישית המבוססת על שיקולים שונים אצל כל אחד ואחת. לחברה יש השפעה גדולה על הבחירה הזו.

ב. הסביבה (15 דק')

1. מעלות בשיתוף המסך את שקף 3 במצגת בו מצוירים שני עיגולים גדולים. עיגול אחד "סביבה בטוחה ליציאה מהארון" ועיגול שני "סביבה לא בטוחה ליציאה מהארון" בתחתית המסך יש תיבות טקסט נפרדות עם היגדים.

2. נעבור על ההיגדים ונשאל את התלמידות/ים היכן למקם את ההיגדים. לאחר שסיימנו עם ההגדים, שואלות את התלמידות/ים אילו עוד היבטים עשויים לייצר מרחב בטוח או מרחב לא בטוח.

3. שואלים את התלמידות אילו מההתנהגויות קיימות בבית הספר מתוך שני המעגלים ומסמנים אותן בעיגול

4. **דיון:** האם בעיניכם בית הספר הוא סביבה בטוחה לצאת בה מהארון? מה עשוי להפוך את בית הספר לסביבה בטוחה?

ג. איסוף וסיכום (10 דק')

נשאל את התלמידות:

- אילו דברים לדעתכן ניתן לעשות כאן במסגרת הכיתתית והבית ספרית כדי להפוך חוויה של יציאה מהארון לבטוחה יותר וליצור מרחב בטוח בבית הספר ובכיתה?
- מה כל אחד יכול לעשות באופן אישי ומה ניתן לעשות ככיתה?
- למה זה חשוב?

לסיכום:

להט"ב נמצאים בכל מקום. סביר להניח שאתם/ן מכירות להט"ב, אך הוא או היא טרם יצאו מהארון בפניכם/ן. האחריות שלנו היא באופן בו אנחנו בוחרות ובוחרים להתבטא ולהתנהג מבלי לדעת מי להט"ב ומי לא. כאשר אנחנו בוחרות/ים להתנהג ולהתבטא בצורה מכילה, להט"ב הנמצאות בארון ירגישו נוח יותר לשתף אותנו ולראות בנו בני ובנות ברית השמים את חיי האדם כערך עליון.

- קישור להורדת המצגת: [מערך למצגת מלווה לפעילות לזום ליום הבנ"ה](#)

מאוררות ארונות – מערך שיעור

יצרו: חוש"ן

קהל היעד: כיתות ט-יב

אורך הפעילות: 45 דק'

ציוד:

1. לוח מחיק וטושים
2. מחשב ומקרן להצגת סרטון

מטרות:

1. הבנת מושג הארון והיציאה ממנו
2. עידוד מחויבות ואחריות ליצירת מרחב בטוח

תקציר: יום הבנ"ה הוא הזדמנות מצויינת לקדם בכיתה שיח של רגישות, הבנה והכלה, ולקדם מרחב בטוח ללהטא"ב במסגרת החינוכית. דרך עיסוק ב"יציאה מהארון", מושג רלוונטי לנוער בכללותו, נעודד את התלמידות להתחבר לחוויות של להטא"ב ולפתח מודעות להשפעה שלהן על סביבתן ועל חברותיהן - במטרה ליצור תחושת מחויבות למרחב בטוח, ללהטא"ב ובכלל.

מהלך הפעילות:

א. יציאה מהארון (15 דק')

1. נרשום על הלוח בגדול: "יציאה מהארון"

2. נשאל את התלמידים:

- מה המושג הזה אומר לכן?

- אילו תחושות הוא מעלה?

- מהי יציאה מהארון

3. לאחר איסוף תשובות שונות, נסכם: יציאה מהארון היא הבחירה של אדם כלשהו לחשוף מידע משמעותי כלשהו על חייו, שעד אותו זמן הוא הסתיר, כשלרוב המידע הזה יהיה קשור בזהות המגדרית או המשיכתית שלו.

4. דיון:

- איזה סוגים של ארונות יש, מלבד זה הלהטא"בי? [הארון יכול להיות כל סוג של הסתרה של משהו אישי או פרטי שלנו, שבמובנים מסוימים מגדיר אותנו או מאפיין אותנו - ארון דתי, ארון של מוגבלויות, ארון עדתי, ארון אידיאולוגי, ארון של מחלות וכן הלאה]

מדוע אנשים נמצאים בארונות? [הדבר שאיתו אנחנו בארון, שאנחנו מחביאות, יכול לגבות מאתנו מחירים שונים - חברתיים ומשפחתיים. הסביבה עלולה לשנות את יחסה כלפינו לרעה ולהטיל סנקציות על מי שחורגות ממה שמוגדר בה כרגיל וכנורמלי בהתאם לציפיות שלה בכל נושא

- מדוע אנשים יוצאות מארונות? [הארון מלווה לרוב גם בתחושה מצטברת של בושה. ניתן להקביל אותו גם למסיכה, שמונעת מאנשים לראות ולהכיר אותנו כפי שאנחנו מבעד אליה - גם כאשר עבורנו מדובר בעניין משמעותי ומהותי לחוויית החיים שלנו. היציאה מהארון היא הבחירה להעדיף לחיות באופן פתוח וגלוי כלפי הסביבה שלנו, ולהשליך את הבושה שמכבידה עלינו].

ב. הארון הגאה (15 דק')

1. נרשום על הלוח: **להטא"ב**

2. נשאל את התלמידים מה זה להטא"ב? ונפרק יחד את ראשי התיבות - (לסביות: נשים שנמשכות לנשים, הומואים: גברים שנמשכים לגברים, טרנסג'נדרים: מי שמזדהים במגדר אחר מזה ששויכו אליו בלידה, א-מיניים: אנשים שאינם חווים משיכה מינית כלפי אף מגדר, או חווים משיכה מועטה, בי-סקסואלים: מי שנמשכים ליותר ממגדר אחד)

3. דיון סביב השאלות הבאות:

- למה להטא"ב נמצאות בארון?

- מה זה "סטרייט"? למה דווקא המילה "סטרייט"? מה זה אומר על להט"ב?

- כשאדם להטא"ב חושב לצאת מהארון, ממה הוא עלול לחשוש? [דחייה חברתית ומשפחתית, אלימות, אפליה, בדידות מול מערכות יחסים - דברים אלה עלולים אף לגרום לו לבחור להמשיך את חייו בארון]

ג. מרחב בטוח ליציאה מהארון (15 דק')

1. נצפה בסרטון של מאיה בת ה-18 שמשתפת בחוויות היציאה שלה מהארון

2. נרשום על הלוח "מרחב בטוח"

3. נשאל: "מה זה מרחב בטוח?" נגדיר יחד עם התלמידים: מרחב בטוח הוא סביבה פתוחה, מכילה ומקבלת, בה לכל אחד ניתנת תחושת בטחון אישי ואפשרות לביטוי עצמי מלא, ללא חשש מאלימות. מרחב כזה מורכב מהתחשבות בצרכים וברגישויות של כל מי שבכיתה

4. דיון:

- לאור הסיבה שאנשים נמצאים בארון, ולאור החששות של להטא"ב מפני יציאה מהארון, אילו דברים במרחב הבית-ספרי עלולים להקשות על להטא"ב?

- האם בית הספר יכול להיות מרחב בטוח עבור להט"ב? כיצד?

- האם עדיין חשוב ליצור מרחב בטוח גם אם אין להט"ב מחוץ לארון בבית הספר?

- כיצד ניתן ליצור מרחב בטוח ללהט"ב מלכתחילה? [להפסיק להשתמש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", או "נקבה" ככינויי גנאי, לכבד בקשות לשינוי בשם או בלשון הפנייה, להכיל ולהביע תמיכה בפני חבר.ה שיוצאת מהארון בפנינו, להשמיע קול של סולידריות ותמיכה בלהט"ב, כאשר מושמעות מילים פוגעניות או כאשר מושמעות דעות להט"ב בפוביות.

ד. סיכום

לכל אדם יש ארונות, שמורכבים מחששות ומפחדים. המחויבות שלנו, כחברה וכפרטים, היא למזער את התחושות הללו - דרך יצירת מרחב שבו כלל אין צורך בארונות, בו שונות היא דבר לגיטימי. בהקשר הלהט"בי, אנחנו צריכות להתיחס באופן שווה ומכבד גם לאנשים שמביעים זהות מגדרית או משיכתית שונה - ולעמוד לצדן במקרים של קושי או פגיעה.

אחריות אישית וקבוצתית על מרחב בטוח ללהט"ב בבית-הספר

יצרו: חוש"ן

קהל היעד: ט' עד יב'

ציוד: שאלון מרחב בטוח לחלוקה כמספר המשתתפות (נספח)

מטרות הפעילות:

- היכרות עם יום הבנ"ה ועם המושג "מרחב בטוח" בהקשר הלהט"בי
- העלאת מודעות כלפי הצורך במרחב בטוח ללהט"ב בבית הספר
- רתימה של התלמידים ליצירת מרחב בטוח בבית הספר

תקציר: בפעילות זו ננסה לגבש אצל התלמידים מודעות כלפי המצב בבית הספר ביחס ללהט"ב, בדגש על המושג "מרחב בטוח" ועל התנאים שמקיימים אותו. נעשה זאת בדגש על שיח של אחריות ולא של אשמה – כולנו טועות ואף אחת מאתנו לא יודעת הכל. המטרה היא לשפר ולהשתפר יחד, כקבוצה וכיחידים. כך, ננסה לרתום את התלמידות ללקיחת אחריות אישית וקבוצתית כחלק מהמאמץ ליצירת מרחב בטוח בבית הספר.

א. על יום הבנ"ה (10 דק')

1. נשאל את התלמידות: שמעתן פעם / יודעים מה זה להט"ב בפוביה?

2. לאחר איסוף תשובות נבין יחד:

- **להט"ב** - ראשי תיבות של: לסביות (נשים שנמשכות מינית ו/או רומנטית לנשים), הומואים (גברים שנמשכים מינית ו/או רומנטית לגברים), טרנסג'נדרים (מי שהזהות המגדרית שלהן אינה תואמת את המין שבו סומנו בלידה), ביסקסואלים (נמשכות ליותר ממגדר אחד)

- **הומופוביה** - שנאה ודיכוי המופנים כלפי הומואים.

- **להט"ב פוביה** - שנאה ודיכוי המופנים כלפי להט"ב

3. נסביר: התכנסנו היום לכבוד יום הבנ"ה - היום הבינלאומי למאבק בלהט"ב בפוביה. יום הבנ"ה, צוין לראשונה בעולם בשנת 2005 ומצוין בישראל מאז 2006. התאריך הנבחר מציין את המועד שבו הוסרה ההומוסקסואליות מרשימת הפרעות הנפשיות על ידי ארגון הבריאות העולמי, בתאריך 17 במאי 1990. ברחבי העולם, היום משמש גם לציון ולהצבעה על ההשלכות ההרסניות של להט"ב בפוביה וגם להמשך המאבק באפליה ובדיכוי שחווה הקהילה. במסגרת זו, מתקיימות פעילויות שונות ומגוונות ברחבי הארץ והעולם, בהן מקודמים עקרונות של סובלנות והכרה בלהט"ב לצד מאבק באפליה ובדיכוי שהקהילה חווה בכל מישורי החיים. בהקשר המקומי, בהתאם לשם הבנ"ה, ניתן דגש מרכזי ביום זה לקידום מסרים חיוביים של הבנה, סולידריות ופולורליזם, כניגוד לקרקע הבורות עליה צומח חלק מהותי מהשנאה ומהדיכוי המופנים כלפי להט"ב.

ב. על מרחב בטוח (10 דק')

1. נשאל: מה הוא מרחב בטוח ונגדיר יחד עם התלמידות:

מרחב בטוח הוא סביבה פתוחה, מכילה ומקבלת, בה לכל אחד ניתנת תחושת בטחון אישי ואפשרות לביטוי עצמי מלא, ללא חשש מאלימות. מרחב כזה מורכב מהתחשבות בצרכים וברגישויות של כל מי שבביתה

2. דיון:

- אילו דברים יכולים להשפיע לדעתכם על היות בית הספר מרחב בטוח ללהט"ב (פעילויות על הקהילה, שיעורי חינוך מיני, גמישות במקרים בהם יש הפרדה מגדרית)
- אילו דברים שמגיעים מתלמידים עלולים לדעתכם להקשות על להט"ב בבית הספר? (שימוש ב"הומו" כקללה, ציפייה "להשיג חבר/ה" בגיל מסוים)
- אילו דברים במרחב הבית ספרי עלולים לדעתכם להקשות על להט"ב בבית הספר? (חלוקת הכיתה ל"בנים מול הבנות" בפעילויות, אי-התיחסות לאלומות מגדרית או מינית)

ג. שאלון מרחב בטוח (15 דק')

1. נחלק לתלמידות את השאלון וניתן להן כ-5 דקות למלא אותו (נספח). [נשמור על שקט ונדגיש כי השאלון הינו אישי]

2. לאחר מילוי השאלון נדון בהצבעה:

- לכמה תלמידים יצא אדום?

- לכמה יצא צהוב?

- לכמה יצא ירוק?

[נבחין בפני הכיתה: מדד המרחב הבטוח שבשאלון נקבע על-פי קריטריונים הנוגעים גם להתנהלות של המוסד ושל הצוות וגם להתנהלות של התלמידות]

- איזה מהדברים סימנתן שהעידו על חוסר במרחב בטוח? מדוע?

- איזה מהדברים סימנתן שהעידו לטובת מרחב בטוח ללהט"ב? כיצד?

- האם מישהי רוצה לשתף בניסיון חיובי שהיה לה בהקשר הזה? (אפשר להעלות על-פי אחד מסעיפי השאלון)

- האם מישהי רוצה לשתף בניסיון שלילי שהיה לה בהקשר הזה? (אפשר להעלות על-פי אחד מסעיפי השאלון)

ד. יצירת מרחב בטוח (13 דק')

1. מזכיר: לצד הגברת הנראות הלהט"בית ועידוד סובלנות, מטרת יום הבנ"ה - היום הבינלאומי למאבק בלהט"ב בפוביה, היא גם להיות רגע-שיא ותזכורת לצורך במאבק בלהט"ב בפוביה.

2. נדון בשאלות הבאות, תוך שימת דגש על האחריות של התלמידים כקבוצה:

- מה ניתן לעשות ברמה הקבוצתית כדי לקדם את יצירת המרחב הבטוח ללהט"ב בבית הספר? (תליית שלטים בבית הספר נגד השימוש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", "נקבה" וכו' כקללה, הגברת נראות ומודעות ללהט"ב, תערוכת אמנות בנושא שונות מינית ומגדרית, חלוקת סיכות/פלאיריים של תמיכה בלהט"ב, סקר מרחב בטוח לכלל תלמידי בית הספר, דוכני הסברה, סרטונים ויראליים להעלאת מודעות, ימי עיון וכנסים בנושא המאבק בלהט"ב בפוביה, קמפיין אינטרנטי, תערוכות, מופעים ואירועי תרבות נוספים לקידום סולידריות עם להט"ב, שירים נגד להט"ב בפוביה, משמרות מחאה והפגנות, עידוד מחקרים, תחרות עבודות מצטיינות, פאנל פוליטי בכנסת).

- מה ניתן לעשות ברמה האישית כדי לקדם את יצירת המרחב הבטוח ללהט"ב בבית הספר? (להפסיק להשתמש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", או "נקבה" ככינויי גנאי, לכבד בקשות לשינוי

בשם או בלשון הפנייה, להכיל ולהביע תמיכה בפני חבר.ה שיוצאת מהארון בפנינו, להשמיע קול של סולידריות ותמיכה בלהט"ב, כאשר מושמעות מילים פוגעניות או כאשר מושמעות דעות להט"בפוביות.

3. נסכם: א.נשים להט"ב ראויים לחיים מוגנים ובטוחים בהם יוכלו לפעול בחופשיות. זוהי אחריות שלנו, כחברה וכפרטים, ויש לשים ליבנו על מנת לשמור על חברה מגוננת, מקבלת וסובלנית.

מהיכרות, מאמפתיה ומהשראה – להרתמות

יצרו: חוש"ן

קהל היעד: כיתות ט עד יב

אורך הפעילות: 45 דק'

ציוד:

- פוסטרים עם שש דמויות להט"ב תלויים בכיתה
- כרטיסיות עם שאלות מנחות מודפסות וגזרות

מטרות הפעילות:

1. העלאת מודעות בקרב התלמידות ללהט"ב בפוביה
2. יצירת היכרות עם סוגיות והתמודדויות שונות עם להט"ב בפוביה
3. רתימה של התלמידים ליום הבנ"ה ולמאבק בלהט"ב בפוביה

תקציר: בפעילות זו נפגיש את התלמידות עם דמויות להט"ב ביות שונות, המייצגות זהויות שונות מהקהילה והתמודדויות שונות ומגוונות עם להט"ב בפוביה. דרך פיתוח אמפתיה לדמויות השונות וקבלת השראה מעשייתן, נבקש לעורר אותן לחשיבות של יום הבנ"ה ושל המאבק בלהט"ב בפוביה בכללותו.

א. על יום הבנ"ה (10 דק')

1. נשאל את התלמידות: שמעתן פעם / יודעים מה זה להט"ב בפוביה?

2. לאחר איסוף תשובות נבין יחד:

- **להט"ב** - ראשי תיבות של: לסביות (נשים שנמשכות מינית ו/או רומנטית לנשים), הומואים (גברים שנמשכים מינית ו/או רומנטית לגברים), טרנסג'נדרים (מי שהזהות המגדרית שלהן אינה תואמת את המין שבו סומנו בלידה), ביסקסואלים (נמשכות ליותר ממגדר אחד)

- **הומופוביה** - שנאה ודיכוי המופנים כלפי הומואים.

- **להט"ב בפוביה** - שנאה ודיכוי המופנים כלפי להט"ב

3. נסביר: התכנסנו היום לכבוד יום הבנ"ה - היום הבינלאומי למאבק בלהט"ב בפוביה. יום הבנ"ה, צוין לראשונה בעולם בשנת 2005 ומצוין בישראל מאז 2006. התאריך הנבחר מציין את המועד שבו הוסרה ההומוסקסואליות מרשימת הפרעות הנפשיות על ידי ארגון הבריאות העולמי, בתאריך 17 במאי 1990. ברחבי העולם, היום משמש גם לציון ולהצבעה על ההשלכות ההרסניות של להט"ב בפוביה וגם להמשך המאבק באפליה ובדיכוי שחווה הקהילה. במסגרת זו, מתקיימות פעילויות שונות ומגוונות ברחבי הארץ והעולם, בהן מקודמים עקרונות של סובלנות והכרה בלהט"ב לצד מאבק באפליה ובדיכוי שהקהילה חווה בכל מישורי החיים. בהקשר המקומי, בהתאם לשם הבנ"ה, ניתן דגש מרכזי ביום זה לקידום מסרים חיוביים של הבנה, סולידריות ופולורליזם, כניגוד לקרקע הבורות עליה צומח חלק מהותי מהשנאה ומהדיכוי המופנים כלפי להט"ב.

ב. סרטונים ודיון (25 דק')

1. משימה: נגיד לתלמידות שיש להן שלוש דקות בלבד לשוטט בחדר ולבחור בזריזות דמות שעניינה אותן מבין הפוסטרים המפוזרים בכיתה. נבהיר שלאחר מכן יהיה להן זמן ללמוד על כל אחת מהדמויות.

2. נחלק את הכיתה לקבוצות לפי הבחירה בדמויות ונחלק לכל קבוצה כרטיסיות למילוי

ג. הצגת התובנות (12 דק'): לכל קבוצה ינתנו 2 דקות להציג את הדמות הנבחרת בהתאם לשאלות המנחות.

ד. סיכום (13 דק')

1. דיון מסכם:

- לאילו גילויים שונים של להט"בפוביה נחשפנו דרך הדמויות שחקרנו? (ממסדיים, חוקיים, כלכליים, חברתיים, משפחתיים)

- באילו צורות שונות ראינו שניתן להתמודד עם הלהט"בפוביה? (חשיפה אישית, כתיבה, מאבק משפטי, ארגונים, פעילות פוליטית, רשתות תמיכה, הפגנה ומחאה)

2. נזכיר: לצד הגברת הנראות הלהט"בית ועידוד סובלנות, מטרת יום הבנ"ה - היום הבינלאומי למאבק בלהט"בפוביה, היא גם להיות רגע-שיא ותזכורת לצורך במאבק בלהט"בפוביה.

3. ננסה להביא את הדברים ליישום, ונשאל את התלמידות מה הן היו מוכנות לעשות עבור המאבק בלהט"בפוביה ועבור קידום ההבנה, הסולידריות, ההיכרות וההכלה כלפי הקהילה הגאה. בהתאם לרמת השיח שהתקיים, נעודד את התלמידים לקחת על עצמם את היוזמה לחודש הלימודים שנתה, לחופש הגדול המתקרב או לשנת הלימודים הבאה.

- ניתן לקבל השראה מפרויקטים קודמים שנעשו בארץ ובעולם: תליית שלטים בבית הספר נגד השימוש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", "נקבה" וכו' כקללה, הגברת נראות ומודעות ללהט"ב, תערוכת אמנות בנושא שונות מינית ומגדרית, חלוקת סיכות/פלאיירים של תמיכה בלהט"ב, סקר מרחב בטוח לכלל תלמידי בית הספר, דוכני הסברה, סרטונים ויראליים להעלאת מודעות, ימי עיון וכנסים בנושא המאבק בלהט"בפוביה, קמפיין אינטרנטי, תערוכות, מופעים ואירועי תרבות נוספים לקידום סולידריות עם להט"ב, שירים נגד להט"בפוביה, משמרות מחאה והפגנות, עידוד מחקרים, תחרות עבודות מצטיינות, פאנל פוליטי בכנסת

- בנוסף, נזכיר כי כל אחת יכולה לקחת עליה אחריות גם ברמה האישית, כדי לקדם את הפיכת המרחב הבית-ספרי לבטוח ולנעים עבור להט"ב: להפסיק להשתמש במילים כמו "הומו", "קוקסינל", או "נקבה" ככינויי גנאי, לכבד בקשות לשינוי בשם או בלשון הפנייה, להכיל ולהביע תמיכה בפני חברה שיוצאת מהארון בפנינו, להשמיע קול של סולידריות ותמיכה בלהט"ב, כאשר מושמעות מילים פוגעניות או כאשר מושמעות דעות להט"בפוביות.

4. נסכם: א.נשים להט"ב ראויים לחיים מוגנים ובטוחים בהם יוכלו לפעול בחופשיות. זוהי אחריות שלנו, כחברה וכפרטים, ויש לשים ליבנו על מנת לשמור על חברה מגוונת, מקבלת וסובלנית.

קהילת הלהט"ב – נעים להכיר – יום הבנ"ה – מערך מקוון

יצרו: איג"י, שי ילמה, ערן אורבון, ניקולה אברהמי

קהל יעד: י'יב'

משך: שעה וחצי

ציוד: נספחים מצ"ב בסוף המערך

מטרות:

- להבין ממה מורכבת הקהילה הלהט"בית (להסביר את הבסיס כדי שזה יהיה פחות זר ומרוחק)
- להכיר יותר את החוויה הלהט"בית בחברה ולפתח כלפיה אמפתיה.
- לעודד ללקיחת אחריות בחיי היום יום - בבחינת מה אתם.ן הייתם.ן עושים.ות?

מהלך הפעילות

א. שיחה פותחת להצפה ובירור עמדות ראשוני של החניכים.ות (5 דק')

1. נשאל:

-מי יודעת מה זה להט"ב?

-מי יכול להסביר על כל זהות בקצרה? (במקרה הצורך חידוד על ידי המדריך.ה)

2. שיתוף מסך - סרטון אנימציה קצר - אותיות הלהטבפא"ק (5 ד')

<https://drive.google.com/open?id=1UJHuRjnOy2t5YY3ueAJI9bSZgjt28W0F>

ב. ניתוח המציאות ונקיטת עמדה

1. בירור עמדות נוסף באמצעות אתר מנטימטר - mentimeter (5 דק') [יש להכין מראש את

הקישור לאתר המנטימטר כולל רישום ושאלות - www.menti.com]

השאלות שיש להכניס לשאלון במנטימטר הן:

- מה המחשבה הראשונה שעולה לכם על המילה/מושג להט"ב?

- איזה דעות קדומות יש על הקהילה הלהט"בית בחברה הסטרייטית?

- מתי שמעתם על להט"ב לראשונה?

2. שיתוף מסך התוצאות ודיון:

- האם יש משהו שכתבתם והייתם רוצים להתייחס אליו?

- האם יש משהו שלא אתם כתבתם ומפתיע אתכם? הייתם רוצים להתייחס לזה?

- האם לדעתכם החברה חושבת על להט"ב יותר דברים שליליים או חיוביים?

- אם חיוביים, אתם חושבים שמה שכתבתם פה מייצג את כל החברה?

- אם שליליים, למה עלו כל כך הרבה דברים שליליים? למה זו הדעה הרווחת?

ג. חינוך ומגדר

1. שאלה פתוחה (5 דק'): חשבו על בגד שממש אהבתם והיום כשאתם מסתכלים עליו אתם כבר

ממש לא אוהבים אותו. אם אין לכם, נסו לחשוב על משהו שאהבתם לעשות שאתם פתאום לא

אוהבים.

2. משתפים תשובות בכיתה

3. קריאה: קטע ערוך מהפרק 'החינוך לגבריות - החטא ועונשו' מתוך הספר 'אני לא רוצה לדבר על

זה' מאת טרנס ריל (נספח א'). [טרנס ריל הוא מטפל משפחתי אמריקאי, המתמחה בעבודה עם

גברים, ספרו עוסק בדיכאון גברי סמוי. הפרק שמתוכו נקרא עוסק בלהט"בופוביה סבילה (פסיבית)

וסמויה] (15 ד')

4. משתפות מסך עם הטקסט - <https://tinyurl.com/y8fnux5c>

5. דיון (5 דק')

- על מה הקטע?
- אתם מצליחים להתחבר לילד הצעיר בסיפור?
- מתי הרגשתם שביקשו מכם להתאים את עצמכם. במשהו?
- אילו תגובות תקבלו אם לא תצליחו להתאים את עצמכם? איזה רגשות זה מעלה בכם?
- איך לדעתכן נערה/ה להט"ב מרגישה כשהיא גדלה בחברה שבה כולם בטוחים ומצפים ממנה להיות הטרו/סיסי? (להסביר את המושגים 'הטרו' ו'סיסי')

ד. תגובות להט"ב בפוביות ברשתות החברתיות

1. נסביר: לפני הצגת התגובות - יש להכין את החניכיות שכעת נצפה בתגובות קשות, לא נעימות ובוטות שנכתבו ברחבי הרשתות החברתיות כלפי הקהילה הגאה בישראל.

2. שיתוף מסך - הצגת התגובות שלוקטו מתגובות ברשתות החברתיות - נספח ב'

3. דיון:

- האם סטטוס מסוג זה הוא משהו שאנו פוגשים/פוגשות ביום יום?
- כיצד אמירות כאלה משפיעות על נוער להט"בי? איך הוא מתמודד עם זה? (אם בכלל..)
- האם רק ללהט"בים יש אחריות להתמודד מול האמירות? מה תפקידה של כלל החברה?

4. צפייה בסרטון: נצפה כעת בסרטון שיצרו בסקוטלנד לקראת יום ההבנ"ה: משתפות מסך של הסרטון - <https://tinyurl.com/y7ds95m9>

5. דיון:

- מה ראינו?
- האם זה משהו שיצא לכן לפגוש? לא בהכרח להט"ב בפוביה אבל אלימות מילולית בבית ספר - איזה רגשות מעורר בכן הסרטון?
- מה אתן הייתן עושות בסיטואציה? האם יש פער בין התגובה שלכן לאיך שאתן מרגישות?

ה. סיכום

1. חיבור בין תוכן הסדנה ליום ההבנ"ה: יום ההבנ"ה - היום הבינלאומי נגד הומופוביה, טרנספוביה, לסבופוביה, וביפוביה - הוא אירוע המתקיים מדי שנה (מאז 2005) ב 17 במאי, ותכליתו לצמצם ביטויים וגילויים של להט"ב בפוביה ברחבי העולם.
- התאריך 17 במאי נקבע כיום הבינלאומי נגד הומופוביה כציון למועד שבו הוסרה ההומוסקסואליות מרשימת ההפרעות הנפשיות על ידי ארגון הבריאות העולמי, בשנת 1990.
- המטרה העיקרית של היום הבינלאומי היא להעלות את מודעות לתופעות האלימות, האפליה והדיכוי של קהילות גאות בכל העולם - ולהפוך את המאבק בלהט"ב בפוביה למאבק משותף וכללי.
2. סבב סיכום של החניכיות במילה אחת בלבד.
3. סיכום קצר במילים שלכן

נספחים:

נספח א' - מתוך: 'החינוך לגבריות - החטא ועונשו' | 'אני לא רוצה לדבר על זה' | מאת טרנס ריל
לא לכנסדר יש כישרון מיוחד ותיאבון גדול למשחקי דמיון. הוא אוהב את דרקולה, תרגילי קרטה קטלנים ומפלצות למיניהן. אבל יותר מכל הוא להוט לשחק בבובות בארבי ולהתלבש בשמלות. להתנהגותו של אלכס יש הסבר פשוט יותר מאשר גנים או העדפות מיניות מולדות. בני מבלה את רוב ימיו במעון יום שבו הוא הבן היחיד. כל היום הוא משחק עם חברותיו הטובות ביותר, חמש- ילדות בנות שלוש, ותאוותו המיוחדת לשמלות ולבובות קשורה בלי ספק לתרבות הרווחת בבתייהן. הרחקתו

מן המערך הסביבתי הזה ומהמטפלת האהובה שלו כדי להגן על "גבריותו" תיחשב לצעד מובן, שאינו חורג ממסגרת המעשים ה"נורמליים".

אבל זה גם מעשה של התעללות סבילה. אפילו באווירה הנאורה כביכול בקרב חברים שמלמדים באוניברסיטה, עוררו שמלותיו של בני תגובות שהפתיעו את אשתי ואותי. "מומחים" שהכרנו במשך שנים, פסיכולוגים המעבירים הרצאות ברחבי הארץ, נידבו לנו עצות לגבי ה"בעיה" שלנו. אנשים הביעו דאגה עמוקה ביחס ל"בלבול המיני" הצפוי לאלכסנדר. הלק, המטפלת של אלכסנדר, נתנה לנו עצה בוטה אופיינית, לאו דווקא ביחס לטיפול בבננו, אלא ביחס לתגובה כלפי חברינו. "אם שמו היה אלכסנדרה ולא אלכסנדר", אמרה לנו, "ואם בתכם הייתה מופיעה בקסדה של פועל וחגורה של בעל מלאכה במקום בשמלה, כל האנשים שמבקרים- אתכם עכשיו היו מריעים לכם. תגידו להם פשוט שלא ידאגו בעניין הזה". בני הקטן אינו מבולבל. הוא אינו מסתיר את אהבתו לתחפוש דרקולה, קאובוי, אריה. אף אחד לא חושב שצריך לוודא שאלכסנדר מבין כי בעצם הוא לא ערפד או חתול. אי הנוחות של ידידנו נובעת מההסתייגות של תרבותנו מגילויי נשיות אצל בנים, לא מאי הנוחות של אלכסנדר. הוא לא מרגיש שום אי נוחות אבל הוא לומד.

יום אחד באו כמה חברים אל אחיו הגדול של אלכסנדר, ג'סטין, לשחק איתו. אלכסנדר עלה בריצה לקומה השנייה כדי ללבוש את שמלת הכתפיות האהובה עליו ולהצטייד בשרביט הקסם, אחרי כן שעט למטבח כדי להציג את תלבושתו המפוארת. הנערים פקחו עיניים נדהמות והסתכלו עליו במבט אטום. אף מילה אחת לא הוחלפה ביניהם, אבל זה היה רגע רווי מתח. אלכסנדר פנה לאחור וברח לקומה השנייה. "התלבשת נורא יפה אלכס", קרא אחריו ג'סטין בקול חלוש. אבל זה היה מעט מדי ומאוחר מדי. השמלה נזרקה והמכנסיים שבו ונלבשו. בלי לעשות עניין חזר אלכסנדר לחבורה והם ירדו יחד למרתף כדי לעסוק בגילוף חרבות או רובים של עץ. את השמלה שוב לא לבש. באותו רגע הייתי עד למקרה מובהק של העברת מסר תרבותי באמצעות טראומה סבילה.

אלכסנדר ירד במרוצה במדרגות כשהוא מצפה ברוב תמימות להערכה ולהתפעלות. מבטיהם של הנערים הגדולים יותר הביעו רגש, בושה, ומסר: "אסור לך לעשות את זה." מאחר שהנערים הללו היו נחמדים, המסר היה חף מגיחוך מפורש, ואף על פי כן חשתי את פני בווערות מהשתתפות בצערו של אלכסנדר, כאשר אי ההתאמה בין התגובה שרצה בין זו שקיבל שטפה אותו כמו גל של השפלה: בגיל שלוש הוא התחיל ללמוד מה זה להיות בן.

הזכות לשוויון – המאבק לשוויון של קהילת להט"ב

יצרו: האגודה לזכויות האזרח בישראל. אהוד עוזיאל, מחלקת החינוך באגודה לזכויות האזרח

קהל יעד: י' - יב'

משך הזמן: שעה וחצי

עזרים: נספחים א', ב', ג' (מצורפים בסוף המערך)

מטרות:

- חשיפת התלמידים לאפליה המוסדית ושאינה מוסדית כלפי להט"ב
 - התמודדות עם האתגרים/פחדים שמציבה הקהילה הגאה בפני שאר החברה.
 - יצירת מחויבות לשוויון ללא קשר לנטייה מינית ומגדרית.
- תקציר:** מערך שיעור שדן בזכות לשוויון כפי שהיא באה לידי ביטוי כלפי הומואים, לסביות, טרנס-ג'נדר ובי-סקסואלים בעולם ובישראל. במערך זה ננסה לברר עד כמה חדש ומשמעותי היה המאבק לשוויון לקהילת הלהט"ב, ונברר עד כמה השוויון הושג ברמה הפורמלית, ועד כמה ברמה החברתית וב'רחוב'. ננסה לברר גם מה העמדות, התחושות והחששות האישיות של המשתתפים מהנושא: מדוע השוויון להומוסקסואלים ולסביות כל-כך מרתיע? מדוע זה נושא כל-כך רגיש חברתית?

הקדמה

במהלך החופש קרה אירוע קשה שכוון נגד בני נוער המשתייכים לקהילה ההומו-לסבית. במוצאי שבת, ב-1.8.09 התפרץ אדם חמוש לבית אגודת הלהט"ב בת"א במהלך פגישה של קבוצת בני נוער במקום וירה בנוכחים. כתוצאה מהירי נהרגו ליז טרובישי (16 שנים) וניר כץ (26 שנים) ועשרה בני אדם נפצעו. המקרה עדיין בחקירה ואנו איננו יודעים את הנסיבות המדויקות לרצח, אך בוודאי שאנחנו יכולים להודות שהרבה שנאה ואפליה מופנית כלפי נוער ומבוגרים בעלי נטייה מינית שונה. גילויי שנאה, גזענות ואפליה מופנים גם נגד מיעוטים וקבוצות שונות בחברה. אנו סבורים שיש קשר הדוק בין גילויי שנאה ואפליה המופנים נגד קבוצות אוכלוסייה השונות בחברה בישראל.

מהלך הפעילות:

א. פתיחה

1. נחלק את המאמר "צבא האור", מאת רותם ניאזוף, שנכתב בעקבות הרצח במרכז הקהילתי של הנוער הגאה בתל-אביב, ב-1 באוגוסט 09 (נספח א').

2. נקרא את הפסקאות המודגשות

3. דיון:

- מה חשבתם על המאמר?
- מדוע היא מתגייסת? למען מה?
- מה הקשר בין זכרון סבא שלה, לבין המאבק אליו היא מתגייסת כעת?
- על מה היא צריכה להיאבק? האם בישראל כיום אתם מרגישים שאכן יש לרותם על מה להיאבק, או שהשוויון כבר כאן, ולכולם?
- אלו תחושות המאמר מעורר בכם?

4. נסביר: המאבק לשוויון לאנשים בעלי נטיות מיניות שונות הינו בעל היסטוריה מעניינת ומורכבת, והוא למעשה עדיין בשיאו כיום. אנחנו נכיר כעת כמה מהאירועים המרכזיים במאבק הזה בישראל ובעולם, ונפנה לדיון בעקבותיהם.

ב. מתודה מרכזית

1. נתלה או נצייר על הלוח ציר זמן – משנת 1900-2010.

2. נחלק את המשתתפים ל-6 קבוצות, כל קבוצה תקבל 1-2 אירועים - כל אירוע מציין שינוי משמעותי בארץ או בעולם במעמד האזרחי של להט"ב. (נספח ב')

3. המשימה: עליכם למקם את האירועים שקיבלתם על ציר הזמן – מתי הם קרו?

באמצעות המשימה, ננסה להבין עד כמה חדיש, רגיש ומורכב היחס של החברה והשלטון לנטייה המינית שאיננה הטרוסקסואלית. מתוך הפער בין תשובות המשתתפים לבין התאריכים האמיתיים – נעורר את הדיון המסכם לשיעור.

4. נחשוף בפני הקוראים את השנים האמיתיות שכל אירוע התרחש (המלצה: להצמיד פתק עם השנה לכל אחד מהאירועים על הלוח) (השנים האמיתיות של האירועים בנספח ג')

5. דיון:

- עד כמה צדקנו בניחוש הזמן של האירועים? במה טעינו?
- איזה אירוע סימנו קדום יותר, ולמעשה היה חדש יחסית? מה זה מעיד?
- אלו אירועים הפתיעו אתכם? מדוע?
- מהו לדעתכם, האירוע המשמעותי ביותר מבין האירועים? מדוע?
- מה החשיבות של המאבק של קהילת ההומוסקסואלים והלסביות וכל מי שאינו הטרוסקסואל לשוויון? מה דעתכם בנושא? איך המאבק השפיע על כלל החברה הישראלית, ואף בעולם?
- המאבק לשוויון של קהילת הלהט"ב נחשב להצלחה בישראל. האם בעיניכם הוא זכה להצלחה? האם לאור האירועים השונים שראיתם ולפי מה שאתם מכירים מהסביבה שלכם – באמת קיים השוויון? על מה עוד יש להיאבק?
- מה מעורר בהם הנושא? מדוע זהו נושא שנחשב מאד רגיש לדיון – בכלל החברות בעולם. מדוע היה צריך לגשת לבג"ץ כדי לשדר תכנית לנוער בנושא?

ג. סיכום

1. דיון מסכם:

- האם גם אתם הרגשתם פעם כלפיכם יחס מפלה בשל צבא עורכם, המוצא שלכם או כל רקע אחר?
- לדעתכם, האם יש קשר בין אפליית הומואים ולסביות לסוגי אפלייה אחרים?
- האם אתם מזהים מאבקים אחרים למען שוויון שיש לקיים בישראל? מיעוטים או קהילות שאינן זוכות לשוויון?
- מה הן יכולות ללמוד מהמאבק של הלהט"ב?
- האם לדעתכם על הלסביות והומוסקסואלים להתגייס למאבקים למען שוויון של קבוצות אחרות באוכלוסייה, או שעליהם להיאבק את המאבק של עצמם?
- מה, לדעתכם, ניתן לעשות? האם זו תופעה שנגזר עלינו לחיות איתה, או שאפשר וצריך גם לעשות משהו?

כעת ישנו צבא חדש במדינת ישראל, שישמור על הילדים מרצח - ילדים מכל גזע, דת ומין ובעלי כל נטייה מינית, תהא אשר תהא. רותם ניאזוף מתגייסת

4.8.09

הייתי בת 11 כשסבא שלי, אליהו גטניו, הלך לעולמו - צעירה מדי כדי להבין את גודל האבדה. הוא היה סבא מופנם מאוד, שלא דיבר הרבה, ותמיד ישב במרפסת ביתו ובהה באופק. בעיניה של ילדה בת 11, זה נראה כאילו הוא מחפש אחר משהו, רק שאז לא הבנתי מה. שנים מאוחר יותר, במהלך טיפול פסיכולוגי, החלטתי לברר עליו יותר.

הוא היה ניצול שואה, שעלה לארץ עם המעפילים לאחר שכל בני משפחתו נספו, כדי לחפש בה את קרוביו. הוא חיפש נחמה - מקום חם כדי להחזיר את השקט לחייו - עד כמה שיכולים לעשות זאת אנשים מסוגו. הוא ידע את השנאה מקרוב: שבעה מחנות השמדה הוא חווה, והרגיש בבשרו את תוצאותיו של תיעוב שורשי, של התעלמות מאדם כאדם.

אני זוכרת שבאחת הפעמים שישבתי עם סבתי, היא סיפרה לי שסבר תמיד אמר שמי שלא היה שם, אינו יכול לדעת "מה זה באמת". לעולם לא אוכל, כפי שאמר, להבין מה באמת קרה שם. אולם אחרי אותו [ערב ארוך](#), יש לי, לצערי, מושג טוב מאד על שנאה אמיתית ועל השלכותיה המצמררות.

אני רוצה לספר לכם על הלילה בו השתנו חיי, על הבוקר שבו חשבתי שאין לי בית שיגן ועל מה שנראה לי כמותו של החופש.

כאוס

ביום שבת בערב ישבתי בקפה הסמוך לבית האגודה, כשלפתע נשמעו יריות מהבית הסמוך. בתחילה, לא ממש הבנו במה מדובר והמשכנו לקשקש כרגיל על עבודה, לימודים ואהבה - עניינים יומיומיים, שמעסיקים כמעט את כולנו.

דקות אחדות לאחר מכן, הבחנתי במספר צעירים רצים החוצה בזעקות שחבריהם נרצחים ומצאתי את עצמי רצה לכיוון הבית ממנו נשמעו היריות. ירדתי למטה יחד עם כוחות מד"א שהגיעו למקום, בכיוון שלט שהפנה לסניף "אגודת הלהט"ב". בשלב זה, הרגע היה גדול משיכולתי להכיל, ועוד לא הבנתי בדיוק מה קרה. לא היה לי ברור שמדובר באירוע שנאה, ובראשי חיפשתי רק דרכים לסייע לאנשים שם, וכך עשיתי - שמתי על עצמי כפפות וסייעתי לכוחות ההצלה בניסיונות ההחייאה לפצועים.

הכאוס היה מפחיד: המון דם, שוטרים חמושים, שטרם הבינו שהרוצח עדיין מסתובב בקרבנו, חום נורא והמון אדם מתגודד ומנסה להבין מה קרה. אני זוכרת את הרגע שבו עמדתי מעל פצוע - מלאה בדם ומנסה לעזור לפרמדיק למצוא וריד. אני זוכרת את הרגע הזה במיוחד, כי באותו רגע, כל ששמעתי בראשי היה שקט מוחלט, דממת מוות, ושום דבר אחר לא עניין אותי: לא הפרידה מהחבר, לא הלק שטרחתי למרוח כמה שעות לפני, לא הרגליים הכואבות מהנעלים הנוראות שנעלתי ולא הפלאשים של העיתונאים.

ברגעים כאלו, אתה מקבל כוח שלא ידעת שקיים בך. אתה מוצא את עצמך עומד במרכז של פיגוע ויודע מה אתה צריך ורוצה לעשות - להציל חיים. שעות אחר כך, זועזעתי מהרעיון שהפיגוע היה פיגוע שנאה על בסיס נטייה מינית.

אם יש דבר אחד שאקח מהאירוע הזה, זה יהיה העובדה שבחרתי בחלק הטוב של החיים. בחרתי להיות בצד של אלו המקדשים אותם, ולא בצד של אלו הבזים להם. כל צורת חיים, כזו או אחרת, מקודשת בעיניי, ואני אלמד אנשים אחרים לקדש, גם אם זה יהיה הדבר האחרון שאעשה.

עוד באותו הערב שמעתי אדם שאמר לי: "חבל שלא נהרגו יותר". לא הצלחתי להבין איך מישהו מרשה לעצמו להוציא מילים מתועבות כאלו מהפה שלו, אבל לא כעסתי עליו ולא ניסיתי לשכנע אותו לחשוב אחרת. פשוט אמרתי - כי הייתי מוכרחה להסביר לו - "אלו יכלו להיות הילדים שלך שם, החברים הכי טובים שלך". יכולתי להיות שם בעצמי, הרי בשלב כלשהו בחיינו, כולנו חווים משבר זהות או כל משבר אחר. אני זוכרת שבגיל 18, גם אני חיפשתי תמיכה במרכזים של "דלת פתוחה", כי לא יכולתי לקבל תמיכה בבית.

אני מכירה מקרוב את האדם שאמר את המשפט הנורא הזה. הוא חברי הקרוב ביותר והוא אינו איש רע או נבער. הוא פשוט לא חונך לקבל את השונה, כפי שהיינו רוצים שיחונך. הוא אחד האנשים החומלים והטובים ביותר שאני מכירה, וזו תגובתו.... לא היה צריך יותר מזה מבחינתי, כדי להבין שזה לא בהכרח ציבור ספציפי

שאינו מקבל את השונה. זה יכול להיות החבר שלנו שאוחז בדעות חשוכות, ואולי מאמין שיש אנשים שחייבים שווים פחות.

אז לכל הטוקבקיסטים שאזרו עוז, התיישבו מאחורי המקלדת והעלו לחלל הווירטואלי את מחשבותיהם החשוכות, אני רוצה להבהיר: לא אתן שתמשיכו לחשוב שדמה של הקהילה מותר. כעת ישנו צבא חדש במדינת ישראל, שישמור על הילדים מרצח - ילדים מכל גזע, דת ומין ובעלי כל נטייה מינית, תהא אשר תהא.

אני חיילת בצבא הזה, ואני שמחה לומר שהוא אינו קטן כלל. הוא גדול ונאור ומורכב מאנשים טובים וחכמים, שלא חששו לבטא את עצמם ביומיים האחרונים - אנשים שהרגיעו אותי והחזירו לי את האמון המלא ברוח האנושית האמיתית, הטהורה ובטוב הלב הבסיסי.

הצבא הזה יבטיח את המשך קיומה של הקהילה בישראל ואת המשך זכות הביטוי והקיום במדינתנו. אנחנו נהיה כאן כדי לקבל את פניהם של הילדים שלכם (כן, גם לכם יכולים להיות ילדים גאים, והם יהיו נפלאים באותה המידה...) ושל אחרים, ננחם אותם ונבטיח להם מקום טוב להיות בו.

אנחנו נעשה את זה בשבילכם. לא כי אנחנו טובים מכם, אלא כי אנחנו חדורי אמונה ואהבה, ולא נפסיק להיות כאלה רק בגלל שאתם חושבים אחרת. בקרוב אתם תהיו מיעוט, קטן ככל האפשר, אני מקווה, ואתם עלולים גם למצוא את עצמכם לבד עד שתבינו שאין כוח אחר שיכול על אהבה. ונחשו מה? גם אז לא נפנה לכם עורף. הרי זה שאתם מיעוט, לא אומר שצריך לרדוף או להפלות אתכם.

<http://www.gogay.co.il/content/article.asp?id=8505>

האירוע: דו"ח קינסי יוצא לאור

פרופ' אלפרד קינסי מאוניברסיטת אינדיאנה, התבקש בקיץ 1938 להשתתף עם מרצים מתחומים אחרים בהוראת קורס אוניברסיטאי על נישואים. בחיפושיו אחר מידע ונתונים מדעיים על ההתנהגות המינית של האדם, נחשף קינסי לעובדת היעדרו של חומר כזה. חוסר זה הניע אותו לערוך מחקר מקיף, בו רואיינו לעומק כ-12 אלף איש מכל רובדי האוכלוסייה בארה"ב על ההיסטוריה המינית שלהם. זהו למעשה המחקר האקדמי המקיף הראשון שנערך על נטיות מיניות.

קינסי ועמיתיו למחקר, ניסו לתאר ללא שיפוטים ערכיים או מוסריים את ההתנהגות המינית של אנשים. לנושא ההומוסקסואליות הוקדש בדו"ח פרק מיוחד. חשיבות הממצאים של דו"ח קינסי רבה ביותר, כיוון שעד למחקר זה לא היו נתונים על ההומוסקסואליות, שהתבססו על אוכלוסיה רגילה.

הממצאים של קינסי הבהירו כמה עובדות שאחדות מהן כבר היו ידועות קודם לכן: הנטייה המינית נקבעת על ידי המציאות הרגשית והפסיכולוגית, יותר מאשר על ידי ההתנהגות. במילים אחרות, גם מי שלא היה לו כל ניסיון מיני יכול לתפוס את עצמו כהומוסקסואל ולהפך. ישנם גם אנשים המקיימים יחסי מין עם בני מינם מבלי שיגדירו את עצמם כהומוסקסואלים.

הממצאים של קינסי הראו, שלא קיימת חלוקה בלעדית של שתי קטגוריות נפרדות להומוסקסואלים ולהטרוסקסואלים. רוב בני האדם נמצאים בנקודה כלשהי על הרצף של סולם הנטייה המינית.

דו"ח קינסי עורר סערה בארה"ב ובעולם, והוא נחשב כיום ציון דרך מרכזי במאבק לשוויון לזהויות מיניות שונות – בכך שהוא הוכיח מדעית כי המשיכה המינית והנטייה המינית הינן מגוונות בכלל האוכלוסייה, ואין בנטייה חד-מינית משום 'הפרעה' או 'מחלה'.

האירוע: הרווי מילק נבחר למשרה ציבורית בסן-פרנסיסקו

הרווי מילק נולד וחי כהומוסקסואל בארון (שלא מצהיר על נטייתו המינית בפומבי) בניו-יורק, ועבר לסן פרנסיסקו, ופתח יחד עם שותפו לחיים, סקוט סמית', חנות צילום ברחוב קסטרו, שהפך באותן השנים ללב הרובע הגאה בעיר ומשך הומוסקסואלים רבים מכל רחבי ארצות הברית.

מילק החל לפעול לקדם אינטרסים של הומוסקסואלים בקליפורניה בכלל ובסן פרנסיסקו בפרט, וחנות הצילום הפכה למרכז הפעילות הציבורית והפוליטית של הקהילה הגאה בעיר. הכינוי שבחר לעצמו, "ראש העיר של הקסטרו", ליווה אותו זמן רב. ניסה להיבחר למועצת עיריית סן פרנסיסקו, ולא הצליח 3 פעמים, אך בפעם הרביעית ניצח והיה להומוסקסואל המוצהר הראשון שנבחר בסן-פרנסיסקו, ואחד מה-3 הראשונים בארצות-הברית כולה. בבחירתו הרגישו רבים בציבור ההומו-לסבי בעיר שקולם נשמע לראשונה. מילק הפך לדמות סמלית עוד בחייו, כאשר הצליח במאבק למנוע פיטורין של מורים הומוסקסואליים ולסביות מוצהרים. הוא הפך לסמל כאשר נרצח פחות משנה לאחר היבחרו, ע"י אחד מחברי מועצת העיר האחרים, שהיה יריב פוליטי של מילק.

האירוע: ביטול החוק נגד משכב זכר

החוק נגד משכב זכר (יחסים הומוסקסואליים) נתקבל בישראל מהחוק הבריטי, מתקופת המנדט הבריטי. לפי החוק, היה לתת מאסר של עד 10 שנים על מי שמקיים יחסים מיניים הומוסקסואליים.

היועץ המשפטי לממשלה עם קום המדינה – חיים כהן – הנחה את המשטרה שלא לאכוף את החוק. אכן המשטרה לא אכפה את החוק, אך למרות זאת פסקי דין כאלו ניתנו לאורך השנים, והתייחסויות למין שאינו הטרוסקסואלי כאל דבר משפיל ומבזה נפוצות בפסקי דין כאלה. החוק היה גם הסיבה שכשקמה העמותה הישראלית לזכויות הומוסקסואלים, היא נקראה בראשיתה "האגודה לשמירה על זכויות הפרט" (כיום: אגודת הלהט"ב), כדי שלא תואשם בעידוד עבירה על החוק. האגודה לשמירת זכויות הפרט ניסתה להביא לביטול האיסור הפלילי מימיה הראשונים.

רק בתיקון מקיף שערכו בכנסת לחוקי העונשין בכלל, בוטל הסעיף מהחוק, לאחר שנים רבות של מאבק של פעילים רבים בנושא.

האירוע: הכרה בזוג חד-מיני להורות

באמצעות האגודה לזכויות האזרח, עתרו לבג"ץ רותי, ניקול ומתן ברנר-קדיש כנגד שר הפנים. זאת בשל סירובו לרשום את ניקול כאם המאמצת של מתן. רותי וניקול הינן בנות-זוג, ורותי היא האם הביולוגית של מתן.

בג"צ קיבל ברוב דעות את העתירה, והורה למשרד הפנים לרשום את ניקול כאם שנייה של מתן. למרות הפסיקה, לקח למשרד הפנים 6 שנים נוספות מרובות דיונים ותלאות משפטיות, עד שהוא שינה את הנוהג ואפשר באופן כולל הכרה בהורות של זוגות חד-מיניים.

האירוע: עוזי אבן הוא חבר הכנסת ההומוסקסואל הראשון

פרופ' עוזי אבן היה ההומוסקסואל המוצהר הראשון שהיה מועמד לכנסת, ברשימת מרצ. עם התפטרותו של ח"כ אמנון רובינשטיין מהכנסת, נכנס במקומו פרופ' אבן לכנסת, וכיהן בכנסת למשך שלושה חודשים, ובכך היה לחבר הכנסת ההומו המוצהר הראשון בישראל. פרופ' אבן, יליד חיפה (1940), היה שותף למספר מההצלחות החשובות של הקהילה בעשור האחרון. הוא נאם בכנס הגלוי הראשון של הומואים ולסביות בכנסת ופעל לשינוי פקודות הצבא.

כיום (2009) מכהן ח"כ ניצן הורוביץ מטעם סיעת מרצ בכנסת.

האירוע: הזוג רמי ורון זוכים בתכנית הריאליטי – המרוץ לדירה

בתכנית הריאליטי המצליחה בערוץ 2, 'המרוץ לדירה', הזוג המנצח הוא רמי ורון, בזכות הבחירה של קהל הצופים בזמן רייטינג גבוה – למעלה ממיליון וחצי צופים.

האירוע: הבית הפתוח בירושלים נאבק לקיים את מצעד הגאווה בירושלים

מזה כמה שנים שמתקיימים מצעדי גאווה בעיר ירושלים, במתכונת של מצעד ברחובות העיר. המצעדים נערכים ביוזמת הבית הפתוח – ארגון הקהילה הגאה בירושלים. המצעד בירושלים נושא אופי של צעדת מחאה ותמיכה, ונעדר חלק גדול מהאלמנטים הקרנבליים כמו במצעד התל אביבי.

בשיאו של גל ההסתה נגד המצעד בירושלים, דקר ישי שליסל מספר ממשותפי המצעד. בתגובה המשטרה התנגדה להמשך קיומו של המצעד, והחל לחץ ציבורי גדול של גורמים שמרניים ודתיים נגד קיום המצעד בירושלים. אך הבית הפתוח וארגונים נוספים נאבקו והצליחו לשמר את מסורת המצעדים בירושלים, תוך עתירה לבג"ץ בנושא שחייב את המשטרה לאבטח את הצועדים. מאז המצעד מאובטח ביותר, אך הוא נמשך בכל שנה.

האירוע: שר החינוך מנסה למנוע שידור תכנית טלוויזיה על נוער הומוסקסואלי

האגודה לזכויות האזרח, קל"ף ואגודת ההומואים והלסביות עתרו לבג"צ כנגד החלטתו של שר החינוך לאסור שידור תכנית לנוער על בני נוער הומואים ולסביות בטלוויזיה החינוכית. בעתירה נטען, כי פסילת התוכנית פוגעת בחופש הביטוי, מפלה כנגד הומואים ולסביות ומשדרת מסר שלילי כלפיהם.

פסק הדין ניתן פה אחד: בג"צ הורה לשר החינוך להסיר את התנגדותו לשידור התוכנית. בפסק הדין נקבע, כי העידן בו אנו חיים מטפח את זכויות הפרט ונושא את דגל ההבנה, הסבלנות והסובלנות כלפי מיעוטים וחריגים, לרבות הקהילה החד מינית. עוד נקבע, כי התוכנית אינה "בלתי מאוזנת" או "אנטי חינוכית", כפי שטען שר החינוך, שכן היא נועדה להכרת התופעה באמצעות מפגש עם צעירים בעלי זהות חד מינית, וכי חינוך אין פירושו חינוך מודרך מטעם, אלא חינוך במשמעות הרחבה ברוח התקופה.

האירוע: דייל אל-על יונתן דנילוביץ' זוכה בבימ"ש במתן הטבות-עובד לבן-זוגו

האגודה לזכויות האזרח הגישה תביעה לבית הדין לעבודה בשם יונתן דנילוביץ' כנגד חברת אל-על. דנילוביץ', דייל אל על, חי עם בן זוגו שנים רבות. החברה סירבה לבקשתו לקבל כרטיסי טיסה עבור בן זוגו כפי שמקובל באל-על לגבי בני זוג ידועים-בציבור או נשואים. זו היתה הפעם הראשונה, בה הוגשה תביעה לקבלת זכויות שוות עבור הומואים. בית הדין קבע, כי מדיניות אל-על מפלה בשל נטייה מינית ולפיכך היא בלתי חוקית. אל-על ערערה לבית הדין הארצי לעבודה, ובהרכב מורחב של שבעה שופטים הערעור נדחה. אל-על לא השלימה עם פסיקות בתי הדין לעבודה, והגישה עתירה לבג"צ. בג"צ דחה את העתירה של אל-על. בפסק הדין, שעד היום הוא התקדים החשוב ביותר בנושא, קבע בית המשפט העליון ברוב דעות, כי מדיניות אל-על פוגעת בזכות לשוויון והיא פסולה. בפסק הדין קבע השופט ברק: "עניין לנו בהבחנה שהיא שרירותית ובלתי הוגנת: וכי הפרידה מבן זוג מאותו מין קלה יותר מפרידה מבן זוג מהמין השונה? האם חיי השיתוף בין בני אותו מין שונים הם, מבחינת יחסי השיתוף והאחוזה וניהול התא החברתי, מחיי שיתוף אלה בין בני זוג ממין שונה?".

האירוע: בוטלה בצה"ל החובה לשלוח הומוסקסואלים לבדיקה נפשית

עד לפקודה הנוכחית, היתה חובה בצה"ל לשלוח חיילים וחילות שדיווחו על נטייה מינית שונה לבדיקה נפשית אצל הקב"ן.

רק לאחר מאבקים רבים וכן יציאה מהארון של קצינים בכירים בשירות ובמילואים, שונתה הפקודה. הפקודה החדשה נפתחה כך: סעיף 2: "מתוך הכרה שהומוסקסואלים ראויים לשירות צבאי כאחרים, צה"ל מגייס בעלי נטייה זו לשירות, בתנאי שהם נמצאו כשירים לשירות ביטחון עפ"י הקריטריונים, החלים על כלל המועמדים לשירות ביטחון".

כאן הציבה הפקודה את החייל/ת ההומו/לסבית בשורה אחת עם כל שאר החיילים בצה"ל – אולם בסעיפים הבאים גורעת הפקודה מהקביעה השוויונית של סעיף 2. בסעיף 4, נקבע כי כל מפקד היודע על נטייתו המינית של חייל ביחידתו, צריך לדווח על כך למחלקת ביטחון שדה, ושם יחליטו אם החייל ראוי לשרת בצה"ל או שלאחר תחקיר ביטחוני מקיף, יוחלט כי החייל ייחשב כ-סיכון ביטחוני וישוחרר.

חמש שנים לאחר מכן, בוטלה גם הפקודה הזו ואין יותר פקודות ייחודיות לפי נטייה מינית.

כיום מצבם של הומואים ולסביות במסגרת צה"ל מוגדר כמצב טוב, בהשוואה לצבאות אחרים במדינות המערב.

האירוע: הומוסקסואליות חדלה להיחשב כהפרעה נפשית אצל פסיכולוגים ופסיכיאטרים

ה-DSM הינו הספר החשוב ביותר לפסיכולוגים, פסיכיאטרים ואנשי טיפול אחרים. זוהי האנציקלופדיה המדעית להפרעות ומחלות נפשיות, הנחשבת ביותר בעולם.

גם להומוסקסואליות ולנטייה חד-מינית בכלל היתה הגדרה באנציקלופדיה – כהפרעה נפשית פתולוגית. רק לאחר מאבק ארוך של תנועה אמריקאית להשגת שוויון זכויות (The Gay and Lesbian Liberation Front), הם הצליחו להניע את ארגון הפסיכולוגים האמריקאי לקבוע שהומוסקסואליות איננה תופעה פתולוגית ולהוציא את ההגדרה מה-DSM. זו התבססה על שלל מחקרים מדעיים מקצועיים, שתמכו בכך שאין בסיס להגדרה של נטייה-חד מינית כהפרעה.

זהו ציון דרך מבחינה מדעית ופוליטית. אחרי קביעה זו, חל שינוי משמעותי בתפיסת ההומוסקסואלים את עצמם ובתפיסת החברה אותם, והואץ תהליך קבלתם בחברה, כמו גם השתנה משמעותית היחס של בעלי מקצוע טיפוליים אליהם - נדחתה התפיסה שהומוסקסואליות הנה מחלה, והחלה עבודה מקיפה על תהליכי קבלה-עצמית וחברתית.

האירוע: מהומות סטנוול

לילה אחד נכנסו שוטרים ל"סטנוול-אין" – פאב של הומואים וטרנסקסואלים בשכונת גריניץ' וילג' בניו-יורק, שהתאספו שם בלילה כדי להיפרד מאלילה אהובה, השחקנית והזמרת ג'ודי גרלנד, שהלכה לעולמה. באותה התקופה נחשבה ההומוסקסואליות, כמעט בכל מקום בעולם, מחלת נפש, חטא דתי ועברה פלילית. פשיטות משטרה על ברים של הומואים, וכן הטרדות, השפלות ומעצרים, היו אז עניין שבשגרה – בכל רחבי ארה"ב והעולם. במשך שנים ההומוסקסואלים, הלסביות והטרנסג'נדרים היו בורחים ומסתתרים מהמשטרה, מחליפים מקומות בילוי ומגורים ומנסים לא להיתפס.

באותו הלילה בחרו לקוחות הפאב, בהנהגת כמה דראג קווינז וטרנסקסואלים, באפשרות אחרת: הם נאבקו בשוטרים. במשך יומיים הייתה השכונה מוצפת בהומואים ובלסביות, שעלו על בריקאדות, הפכו מכונות משטרה, ופרקו תסכול מצטבר של שנות אפליה ורדיפה. "מרד סטנוול" היה בעיני משתתפיו "המהפכה הצרפתית של ההומואים והלסביות". בתוך זמן קצר הוא נעשה מיתוס, סמל שכוון את התנועה המודרנית של הומואים ולסביות לשחרור ולשוויון זכויות ברחבי העולם. שנה לאחר אירועי סטנוול צוין בניו-יורק יום הגאווה הראשון – ומאז הוא הפך לחאריז וטרו וטורים מצודי נאווה רחרי הוולח

האירוע: הרב הראשי לצה"ל תוקף פרסום ראיון עם קצין הומוסקסואל

כתבה ש"הוציאה מהארון" קצין דתי בצה"ל, מעוררת את זעמם של בכירי הרבנות הצבאית. הרב הצבאי הראשי: "אין מקום לכתבה על בעלי נטיות הפוכות".

דובר צה"ל: "מדובר בדעות אישיות"

ברבנות הצבאית זועמים בעקבות כתבה שפורסמה לפני מספר שבועות בעיתון צה"ל "במחנה", במסגרתה ראיין קצין דתי ש"יצא מהארון". בכתבה המדוברת שפורסמה לקראת מצעד הגאווה, התראיין רס"ן יהושע גורטלר, קצין דתי המשרת כעוזר משפטי לפרקליט הצבאי הראשי, בו הוא מתאר כיצד יצא מהארון במהלך שירותו הצבאי וזאת בצל היותו אדם מאמין חובש כיפה.

בעקבות כך התקבלו ברבנות הצבאית מספר תלונות, שהניעו את הרב הצבאי הראשי, תת אלוף אבי רונצקי, להעביר באחרונה מכתב לראש אכ"א, האלוף אבי זמיר ולקצין חינוך ראשי, תת אלוף אלי שרמייסטר, ובו הביע זעם על הפרסום. "אין מקום לכתבה על אנשים בעלי נטיות הפוכות בעיתון של הצבא", כתב הרב רונצקי.

בכתבה שפורסמה בעיתון "במחנה" מגולל רס"ן גורטלר את הבעייתיות בלהיות דתי והומו. "אם היו מבקשים ממני להתראיין בנושא לפני שלוש שנים, הייתי מסרב", סיפר הקצין בראיון, "היום אני מספיק בטוח בעצמי ומספיק חשוב לי להעביר מסר לחיילים ולסביבה שאני שלם עם עצמי. אם לא ניחשף באומץ, אף אחד לא יעשה את זאת עבורנו". בכתבה גם מספרים חיילים נוספים בשירות על הקשיים הרבים כהומואים בצה"ל.

...אין זו הפעם הראשונה בה נמצא "במחנה" בלב סערה בצה"ל בשל פרסום כתבות על הומואים. בעבר החליט קצין חינוך ראשי ולימים האלוף אלעזר שטרן לסגור את העיתון לשבועיים, זאת לאחר שבעיתון פורסמה כתבת שער תחת הכותרת "כך יצאתי מהארון", בה תיאר אלוף משנה במילואים את סיפורו האישי.

האירוע: מצעד הגאווה הראשון בישראל

ימי הגאווה מציינים את מהומות סטנוול, שבהם התנגדו הומוסקסואלים לאלימות המשטרה כלפיהם בארה"ב. בישראל החלו לציין יום זה באירועים מצומצמים מתחילת שנות ה-90.

מצעד הגאווה הראשון היה הפעם הראשונה שהאירוע צוין בחגיגה גדולה וציבורית, ובמימון עיריית תל-אביב ומוסדות ציבור נוספים. מאז מצעדי הגאווה מתקיימים עם עשרות-אלפי משתתפים בתל-אביב, אך גם בחיפה, אילת ובירושלים. מסורת מצעדי הגאווה נחשבת למשפיעה ביותר על קבלתה של הקהילה הגאה בחברה הישראלית, אם כי יש הטוענים כי זוהי קבלה חלקית בלבד – בתחומי תל-אביב והמרכז, ולא בפריפריה הישראלית.

נספח ג': ציר הזמן והמיקומים האמיתיים של האירועים:

- 1) דו"ח קינסי פורסם בחלקו הראשון ב-1948 (על גברים) וחלקו השני ב-1953 (על נשים)
- 2) מהומות סטונוול פרצו בשנת 1969, בניו-יורק.
- 3) ההומוסקסואליות הוצאה מה-DSM בשנת 1973, וחדלה להיחשב כהפרעה נפשית פתלוגית.
- 4) הרווי מילק נבחר למועצת העיר סן-פרנסיסקו ב-1978, ונרצח ב-1979.
- 5) הסעיף לחוק העונשין שהגדיר את משכב הזכר כעבירה שדינה 10 שנות מאסר, בוטל בכנסת בישראל ב-1988.
- 6) יונתן דנילוביץ זכה בתביעה בבית הדין לעבודה בשנת 1991, ובערעור בבג"ץ בשנת 1994. הוא ובן זוגו זכו להטבות כעובד אל-על, ועשרות אלפי זוגות אחרים זכו לתקדים שמנע אפלייתם במקומות העבודה שלהם.
- 7) צה"ל ביטל באופן רשמי את החובה לשלוח הומוסקסואלים לבדיקה נפשית ב-1993.
- 8) בשנת 1997 שר החינוך זבולון המר הוא שניסה לבטל את תכנית הטלוויזיה 'קלפים פתוחים' שעסקה בנוער הומוסקסואלי ולסבי, ובג"ץ איפשר את שידור התכנית.
- 9) מצעד הגאווה הראשון בישראל התקיים ב-1998, ומאז הוא מתקיים בכל שנה.
- 10) בשנת 2000 חייב בית המשפט העליון את משרד הפנים לרשום זוג חד-מיני ראשון כהורים של ילדם. רק ב-2007 החל משרד הפנים לקיים את הפסיקה באופן מלא.
- 11) פרופ' עוזי אבן זכה להיות ח"כ לשלושה חודשים בשנת 2001.
- 12) הזוג רמי ורון זכו בתכנית הריאליטי 'המרזח לדירה' בשנת 2005.
- 13) בשנת 2006 ו-2007 נאלץ הבית הפתוח בירושלים לנהל מאבקים משפטיים כדי לקבל מהמשטרה אישור לקיום מצעד הגאווה, וזאת לאחר שבשנת 2005 דקר אחד המתנגדים למצעד כמה ממשותפיו, ובעקבות לחצים ציבוריים גדולים של גורמים שמרניים ודתיים נגד המצעד.
- 14) הרב הראשי לצה"ל מכה נגד פרסום הכתבה על קצין הומוסקסואל בשנת 2009, בחודש יולי. קצין חינוך ראשי סגר את עיתון 'במחנה' לשבועיים מסיבה דומה בשנת 2001.

הקהילה הטרנסית בבתי הספר ובכלל:

ההערכה היא שישנם 50,000-150,000 א.נשים על הקשת הטרנסית בישראל, רבים מהם.ן בארון.

מחקרים מראים כי ילדים טרנסג'נדרים חשופים לחוסר קבלה מצד סביבתם - הן מצד חבריהם לספסל הלימודים, הן מצד הצוות החינוכי והן מצד משפחתם. מסקר שנערך בארץ עולה כי 71% מהתלמידים הטרנסג'נדרים העידו על כך שבשנתיים האחרונות סבלו מהערות פוגעניות מצד תלמידים אחרים, וכי 39% נעדרים מבית הספר באופן קבוע ורציף. זאת ועוד, נמצא קשר מובהק סטטיסטית בין היעדרויות לבין סוגים שונים של יחס לא הולם מצד צוות והנהלת בית הספר. כך, ילדים טרנסג'נדרים נמצאים בסיכון מוגבר למצוקה נפשית, ונפגעת יכולתם להיות פנויים ללמידה, צמיחה והתפתחות מיטביים. כ-41% מהאנשים הטרנסג'נדרים ניסו להתאבד בעברם, כאשר שיעור זה משתנה בהתאם ליחס הסביבה, ובפרט עולה ל-51% בקרב החווים יחס לא הולם בבית הספר.

סביבה בטוחה ומכילה עבור הקשת הטרנסית הוכחה כמשפרת דרסטית את המצב. בנוסף, לעיתים קרובות טרנסיות עלולים להיתקל בטרנספוביה במשפחה, בקרב החברים ובסביבות נוספות, ובית הספר מהווה עבורן המרחב הבטוח היחיד להיות מי שהם, ולכן עלינו לעשות ככל האפשר כדי לאפשר זאת.

אנחנו רואות חשיבות רבה בהתייחסות לקהילה הטרנסית בפעילות הנעשית סביב יום ההבנה בבתי הספר, כיוון שאלו עשויות ליצור שינוי חיובי ניכר, ולעיתים הן ההזדמנות היחידה של מורות ותלמידים רבים לפגוש, להכיר וללמוד על הקהילה הטרנסית באמת. השתמשו ביום זה כדי לעודד את השונות והמגוון המגדרי, והביעו עמדה נחרצת נגד גילויי טרנספוביה בפרט ולהט"בפוביה בכלל.

בשנת 2011 עוגן יום ההבנה"ה במסמך חוזר מנכ"ל המחייב את כל בתי הספר לציין אותו, גם אם אין זה תמיד מיושם בשטח. לצערנו, למרות תיקון חוק זכויות התלמיד משנת 2014 שהעניק הגנה מאפלייה על רקע זהות מגדר, ופניות רבות של מעברים וארגונים נוספים בנושא, נכון להיום (מאי 2020) אין עדיין חוזר מנכ"ל או אפילו נוהל המסדיר את הזכויות של תלמידים על הקשת הטרנסית. זאת על אף הצורך שברור שקיים בשטח. רצוי ליזום וליצור פעילויות בנושא בעיקר אם יש א.נשים על הקשת הטרנסית בקרב הצוות/החניכים, אבל לא רק, וזאת מכמה סיבות- יש סיכוי גבוה שיש מי שעל הקשת הטרנסית ובארון, שהפעילות עשויה לתרום להם; כמעט כולם יפגשו בשלב כלשהו בחייהם באדם על הקשת הטרנסית, וחשוב שידעו איך לכבד ולהתייחס כראוי; ומעבר לכל, המאבק הטרנסי ועיסוק בו הוא לא רק עניינם של אנשים על הקשת הטרנסית, אלא של כלל החברה- המאבק הוא חלק משמעותי מאוד במאבק של כלל החברה לשינוי מגדרי. העולם אותו הקהילה הטרנסית מבקשת ליצור, הוא עולם שבו יש חופש מתפקידי מגדר, ומאפשר לכל אחת ואחד להיות מי שהם.

עוד על החשיבות של המאבק הטרנסי עבור כלל החברה, ועבור המאבק הפמיניסטי והגאה:

התנועה לזכויות נשים וארגוני הקהילה הגאה זכו להצלחות מרשימות. יחד עם זאת, השיח על מגדר וזכויות נשים וקהילה גאה טרם הוביל לשחרור מדיכוי מגדרי, הגורם לאלימות רבה בכל שכבות החברה. הדבר נובע במידה רבה מההיאחזות של החברה בתפיסה מהותנית, בינארית והיררכית אודות מין ומגדר, תפיסה שדגלה בשיעבודן של נשים, והכחדתם של אנשים מגוונים מגדריים. יחד עם ההתקדמות הגדולה במאה השנים האחרונות, עדיין ישנו פחד גדול מערעור סדרי עולם. כתוצאה מכך מצבה של הקשת הטרנסית כיום הוא גרוע מאוד, אך לא רק הוא- מצבה של כלל החברה רחוק מחופש מגדרי. אנו במעברים מאמינות שחופש מגדרי יתקיים רק כאשר חברי הקשת הטרנסית, ובפרט אנשים א-בינארים ומגוונים מגדריים, יוכרו כבעלי ערך בחברה ובקהילה. מעברים רואה ערך בחיזוק של הקשת הטרנסית, לא רק כדי שתיקח חלק בחברה כמו כל אחד אחר, אלא כמי שבעצם קיומה, תוביל את המאבק לשחרור מגדרי לטובת כלל האוכלוסייה: סטרייטים ולהט"בים, גברים ונשים, וכל מי שעל הקשת המגדריים.

הצעות לפעילות נגד טרנספוביה- בתקופת הקורונה ובכלל:

חשוב לקרוא טרם הפעילות (ובכלל) את [מסמך הקווים המנחים בנושא גיוון מגדרי במערכת החינוך](#) מטעם עמותת מעברים לקהילה הטרנסית וברית הלביות.

- לדבר כצוות או כקבוצה על איך אפשר ליצור מרחב בטוח ומכיל לקהילה הטרנסית- בקבוצות שאנחנו אחראים עליהן וקבוצות שאנחנו מהוות חלק מהן. מה נדרש ממנו? איזה מסרים אנחנו מעבירות? באילו סיטואציות שאנחנו חוות ביומיום אנשים על הקשת הטרנסית עלולים לחוות קונפליקט? ארגון מעברים הוציא [פליירים](#) ו**קווים מנחים** בנושא- חשוב לקרוא אותם ולעשות כמיטב היכולת לקיים אותם כדי ליצור סביבה בטוחה עבור הקהילה הטרנסית.
- לקרוא, לדבר וליזום פעילויות ודיונים בהשראת דמויות שונות ואירועים במאבק הטרנסי- בארץ ובחו"ל. אפשר גם לחשוב איך אנחנו לוקחות מהמאבק הטרנסי השראה למאבק לחופש מגדרי בסביבה שלנו.
- ליזום כל מיני קמפיינים/פוסטרים/פעילויות נגד טרנספוביה ובעד חופש מגדרי- למשל אפשר לעשות תחרות כרזות, או לקשט את הכיתה/המבנה בשלטים, סיסמאות וציורים- ככל העולה על רוחכם בהתאם לקהל היעד.
- כדאי ללמוד ולדבר על מה זה אומר טרנסג'נדר, ומעט מושגים על הקשת הטרנסית והמגוון שבה. יש המון מידע על זה [בפלייר](#) של מעברים [ובאתר](#) שלנו.
- לדבר על ייצוגים שונים לקהילה הטרנסית במדיה הפופולרית, בעיתונות, בטלוויזיה- האם יצא לכם להיתקל בהם? האם הייצוגים הללו משקפים את המציאות? האם הם מיטיבים עם אנשים על הקשת הטרנסית? איך זה מרגיש כשיש כל כך מעט ייצוג טרנסי חיובי ומכבד בתרבות שלנו?
- אפשר לצפות בסרטונים שונים וליזום דיון סביבם. סרטונים מומלצים- תכנית 'סליחה על השאלה'- על הקהילה הטרנסית, קטעים מהתוכנית 'טרנסקידס' וסדרת הדוקו 'על הרצף'. המלצות לסרטונים נוספים בהמשך- תחת הכותרת 'קישורים שימושיים'.
- עבור קבוצות דתיות/ מסורתיות אפשר לעשות פעילויות ולכוון גם בהקשר הדתי- למשל, איך אנחנו מכילות אנשים על הקשת הטרנסית בקהילה הדתית ובחיים הדתיים? לדוגמא- [כתבה בנושא- על החיים של יעל רשלין כאישה טרנסית לסבית דתיה שחיה עם בת זוגה הדר רשלין](#)
- ניתן להזמין הכשרה לצוות החינוכי או לתלמידים על הקהילה הטרנסית, [ממערך ההכשרה של מעברים](#) או להזמין אדם על הקשת הטרנסית להרצות/להעביר פעילות/לספר את סיפורו.

דגשים חשובים לפעילות:

- **לא עלינו בלעדינו:** כדי להימנע מפעילות פטרונית שנעשית "מעל הראש" של הקשת הטרנסית ועבורה (Nothing about us, without us), במידה ויש בצוות או בקבוצה אנשים על הקשת הטרנסית, יש לדאוג לשיתוף שלהן בתכנון הפעילות, והובלה של היוזמה. כמו כן, בעת תכנון פעילות, ניתן ורצוי לפנות לארגוני הקהילה הטרנסית כדי לקבל תמונה רחבה ככל הניתן, במטרה ליצור פעילות מיטבית.
- **מאבק בדחיקה לעוני:** בימים אלו כולנו מתמודדים. ו. עם חוסר ודאות כלכלית, אך אנשים על הקשת הטרנסית חסרי גב כלכלי הם פגיעים. ו. במיוחד. גם בימים כתיקונם, רמת

האפלייה הגבוהה בתעסוקה והעדר גב כלכלי דוחקת את חברותי הקשת הטרנסית לעוני. במידה ויש תקציב לפעילות, אנו ממליצים **לשלם לא נשים על הקשת הטרנסית ולארגוניה על העבודה**. בין אם מדובר על כתיבת תוכן, שימוש בעבודת אומנות או גרפיקה, הרצאה בלייב וכיו"ב. הציפייה להתנדב גורמת לכך שרק החלקים החזקים ביותר בקהילה יכולים להרשות לעצמם לקחת חלק ולהוביל. במידה ואין תקציב, ניתן לבקש תרומות כדי לאפשר תשלום לחברי. ות הקשת הטרנסית על זמנם.

- **פעילות כל השנה:** חשוב לזכור כי התמודדות של א.נשים טרנסיסות נמשכת ביומיום, טרנספוביה וקשיים נוספים הם חלק מהיומיום ונפוצים לאורך כל השנה- ולא רק ביום ההבנה. כדאי לחשוב איך אנחנו יוצרות סביבה מכלילה לקשת הטרנסית כל השנה, תומכות ומהוות כתובת.

עוד על איך אפשר לתמוך בתלמיד על הקשת הטרנסית-

[How teachers can support transgender students | Teacher Network](#)

[TRANS CHILDREN AND YOUTH](#)

[Don't Give Up the Fight - Ideas for Action under lockdown](#)

עוד מערכי שיעור על הקהילה הטרנסית-

[מערך שיעור על טרנספוביה וסקסיזם- באנגלית](#)

[מערך שיעור על לשון פניה- באנגלית](#)

[Lesson plans for teaching about sexual and gender diversity in Thailand](#) - מערך שיעור באנגלית

[Examples of Policies and Emerging Practices for Supporting Transgender Students \(PDF\)](#)

Panti's Noble Call at the Abbey Theatre - WITH SUBTITLES -

<https://www.youtube.com/watch?v=WxayhUzWnl0&feature=youtu.be>

מה זה דיכוי – לאחר שעוררה סערה ציבורית באירלנד כשהאשימה חברות בהומופוביה, פנטי מבקשת להסביר את עצמה. דרך תיאור מפורט ואישי של חוויות הדיכוי שעברה במובן היומ-יומי ביותר, פנטי מצליחה ללכוד את החוויה הלהט"ב ואת חשיבות המאבק העיקש בהומופוביה.

שפה: אנגלית (כתוביות בעברית)

גילאים: ז' - יב'

שאלות מנחות:

- איך נראים החיים של אדם להט"ב לפי סיפוריה של פנטי?
- מה בעיניכם החוויה הכי משמעותית שהיא שיתפה?
- מדוע הדוברת משתפת בסיפורים אישיים? מה המשמעות של החוויות שלה למסר?
- האם הזדהתם עם הסיפור? עם איזו נקודה? למה?
- מה זה דיכוי לפי הדוברת?
- איך מרגיש דיכוי? איפה הוא מתבטא?
- מה המטרה של הדוברת? מה היא מנסה להשיג?

All the little things | Panti | TEDxDublin -

<https://www.youtube.com/watch?v=hIhsv18lrqY&feature=youtu.be>

להחזיק יד כמעשה פוליטי – הרצאת טד על החוויה של א.נשים להט"ב מנקודת מבט אישית ואנושית. פנטי, אקטיביסטית ודמות מוכרת בקרב הקהילה הגאה באירלנד, מעניקה הצצה קרובה ואותנטית על החיים כאדם להט"ב, ועל הדברים הקטנים והיומיומיים שמשפיעים על חווית הלהט"ב בעולם.

שפה: אנגלית (ללא כתוביות בעברית)

גילאים: ז' – יב'

שאלות מנחות:

- איך נראים החיים של אדם להט"ב לפי סיפוריה של פנטי?
- מה בעיניכם החוויה הכי משמעותית שהיא שיתפה?
- איך מרגיש אדם שלא יכול להחזיק יד עם אהבת ליבו מבלי לחשוש? איזו חווית חיים זה יוצר?
- מה היו האתגרים המרכזיים שעמדו בפני פנטי? אילו מאבקים היא ניהלה?
- מה הקשר בין המאבק הציבורי של פנטי לבין המאבק הפרטי והאישי שלה?
- האם הזדהתם עם הסיפור? עם איזו נקודה? למה?
- מה פנטי קוראת לנו ללמוד? לעשות? האם מסכימות עם המסר?
- מה לדעתכם אנחנו יכולים לעשות עבור א.נשים להט"ב סביבנו? מה האחריות שלנו?

כאן מכירים – טרנס*, קוויר וא-בינארי

<https://www.youtube.com/watch?v=cZ1Xv85lkoo&feature=youtu.be>

מפגש ראשוני ובלתי-אמצעי עם שלל דמויות מזהויות מגדריות מגוונות. סרטון מאד מסביר, המאפשר היכרות ראשונית עם זהויות מגדריות מורכבות. השאלות, ההתמודדויות והיופי שיוצרות השאלות המגדריות בחייהן של כל אחת מהדמויות המוצגות בסרטון מובאות באופן ישיר, כנה ובנועם, מעיין "טעימות" של חווית חיים שלמה.

שפה: עברית

גילאים: ט' – יב'

שאלות מנחות:

- מה זה מגדר? מה ההבדל בין מגדר למין?
- שמעתם על אחת הזהויות שפגשנו בסרטון? איפה?
- אילו זהויות פגשנו בסרטון? מה ההגדרה של כל אחת?
- האם הנושא המגדרי נוגע לחיים שלכם? כיצד?
- מה הייתם אומרים לאדם שלא מרגיש בנוח עם המגדר המצופה ממנו?
- איך לדעתכן נראים החיים של האנשים בסרטון?
- מה לדעתכם אנחנו יכולים לעשות עבור אנשים להט"ב סביבנו? מה האחריות שלנו?

דמינו עולם בו להיות הומוסקסואל זו הנורמה ואילו להיות סטרייט זה המיעוט -

<https://www.youtube.com/watch?v=sk-xr1YnHKI&feature=youtu.be>

סרט קצר המציג עולם דמיוני בו מרבית אנשי העולם הם להט"ב. תרגיל מחשבתי מרתק המאפשר ליצור נקודת מבט חדשה על סוגיות להט"ב. הסרטון מאפשר לאדם הסטרייט הצצה מיוחדת לחיים להט"בים – מרגע הלידה, דרך הגילוי העצמי, מפגש עם אלימות והצורך להסתיר – מה קורה לאדם סטרייט בעולם להט"בי?

שפה: אנגלית (עם כתוביות לעברית)

גילאים: ז' – יב'

שאלות מנחות:

- מה חשבתן על העולם שמוצג בסרט?
- מה לדעתכם המסר המרכזי של הסרט?
- היה רגע בו הזדהתם עם הדמות הראשית? היכן?
- מה דעתכן על הבחירה להציג עולם הפוך? למה היוצר בחר בכך? מה זה גרם לכם להרגיש?
- האם האלימות שהוצגה בסרט הזכירה לכם משהו מהעולם האמיתי? מה?
- מה הייתן אומרות לגיבורה אילו יכולתן לפגוש אותה?
- מה לדעתכם אנחנו יכולים לעשות עבור אנשים להט"ב סביבנו? מה האחריות שלנו?

בולשיט של הומופובים -

<https://www.youtube.com/watch?v=XUralMRnndg&feature=youtu.be>

סרטון הומוריסטי שבוחן שש טענות להט"ב פופולריות ומפריך אותן בזו אחר זו. פשוט, ישיר, רצינולי.

שפה: עברית

גילאים: ז' – יב'

שאלות מנחות:

- אילו טיעונים בוחן הדובר בסרטון? האם שמעתם עליהם? איפה?

- האם הסכמתם עם הדובר? במה? איפה לא הסכמתם?
- למה לדעתכם קיימת הומופוביה? אם זה כל כך פשוט כמו בסרטון – למה זה קורה?
- האם לדעתכם הסרטון נלחם בהומופוביה באופן טוב? למה?
- האם השתכנעתם מאחת הטענות בסרטון?
- מה לדעתכם הטענה ההומופובית הכי פוגעת? הכי מסוכנת? למה?
- איך מרגיש אדם להט"ב מול ההנחות ההומופוביות? איך זה לחיות בעולם בו א.נשים מניחים עליך דברים כאלו? האם אתם מזדהים?
- מה לדעתכם אנחנו יכולים לעשות עבור א.נשים להט"ב סביבנו? מה האחריות שלנו?

סרטונים בנושא טרנס*

- [סרטון בן דקה של אמילי ער על תגובות מהסביבה - "ניסיתי להחזין את הגבריות אבל זה לא עזר. אני אישה"](#)
- [טרנספוביה בשוק העבודה](#)
- [נדיה אברהם - מראשונות הטרנסיות בארץ](#)
- [מעבר לקשת - סדרת סרטונים שבה אנשים על הקשת הטרנסית ואנשים סיסג'נדרים \(שאינם על הקשת הטרנסית\) מספרים על חוויות שונות סביב כל מיני נושאים בחייהם](#)
- [פלג בר-לב - על תלמידים טרנסים במערכת החינוך - מתוך דיון בכנסת במסגרת יום זכויות הקהילה הגאה](#)

סרטוני ספוקן-וורד

- תכלת זוהר: אם ארצה לאהוב בחורה - <https://youtu.be/Gyh4FUyXlw>
- תכלת זוהר: כל מה שביקשת - <https://youtu.be/tIY5lhZTuaM>
- תכלת זוהר: מצעד הגאווה <https://youtu.be/SMsABwLpK3A>
- חן עמרם, תכלת זוהר, יונתן בלומנפילד: למה לא לקיים את מצעד הגאווה בירושלים - <https://youtu.be/st39mr1J2fk>
- עופר פינקל: גאווה (אני לא יודעת מה שם המשפחה שלו) - <https://youtu.be/r3H5Oi06Dol>
- יותם הפנתר: ההומו הטוב <https://youtu.be/w6TOFpC3rHY>
- יותם הפנתר: ההומו המכוער <https://youtu.be/e57Ua-Pp03A>
- יותם הפנתר: ההומו הרע - <https://youtu.be/uLQ2SH6dqHU>
- קובי: מה אתה עושה יא הומו <https://youtu.be/9o-LBDo0CFs>
- אלפי גלברד: גיי מצדך - <https://youtu.be/ahx0QL8gK0>
- יוסי צברי: אני הומו <https://youtu.be/QKOsikLMAp8>
- חן עמרם היו הרבה שנים ששנאתי את זה שאני בת - <https://www.facebook.com/watch/?v=10154758013214662>
- אלפי גלברד - חמישים גוונים של כחול - https://youtu.be/Q_CwgZRIA4c

Denice Frohman - "Dear Straight People"

<https://www.youtube.com/watch?v=5frn8TAlw0&t=1s>

שיר ספוקן-וורד של דניס פרומן – נסיון להסביר לא.נשים סטרייטים את החוויה של אישה להט"ב. הומוריסטי, שנון וחד.

שפה: אנגלית [ללא כתוביות בעברית]

גילאים: ט' – יב'

שאלות מנחות:

- למי הדוברת מפנה את השאלות שלה?
- האם היא מצפה לתשובה?
- מה המטרה של הדוברת? מה היא גרמה לכם להרגיש?
- איזה חלק בשיר נגע בכן במיוחד?
- איזו עצה הייתם כותבים למשוררת?
- מה לדעתכם אנחנו יכולים לעשות עבור א.נשים להט"ב סביבנו? מה האחריות שלנו?

ועוד קצת:

- [רשימת סרטים מומלצים](#)
- [שנה לרצח בבר נוער – סרטון הנצחה](#)
- [ראיון בתוכנית הבוקר לקראת יום השנה לרצח בברנוער](#)
- [רצח בבר נוער](#)
- [שופט הומופוב מונע מאב הומו לחזור לארץ מהודו עם ילדיו מפונדקאות](#)
- [עושים קאט להומופוביה](#)
- [עובדה – גאווה פצועה](#)
- [הבן שלי הומו, אז מה? תשדיר תהל"ה](#)

סרטים באורך מלא:

- מילק (2008) – במאי/ גאס ון-סנט - <http://he.wikipedia.org/wiki/מילק> (סרט)
- בנים אינם בוכים (2003) – במאי/ פירס קימברלי - http://www.third-ear.com/p_prod.aspx?id=21025

עזרים נספחים וקישוטים

מעברים:

פלייר 'כך תהיו טרנספרנדלי' - לאנשי ונשות חינוך - רצוי לחלק למורות/לתלות בחדרי מורים/מרחבים אחרים מתאימים, ופלייר כללי- אפשר לתלות בכל מיני מקומות, ולקרוא אותו בפעילות. לפלאיירים בגרסת PDF כנסו לקישור: <https://www.maavarim.org/being-trans-friendly>

חוש"ן:

- [דפי צביעה](#)
- [ברטיסים](#)
- [לוח השנה הלהט"בי](#)
- [מערכי יום הבנ"ה](#)
- [פוסטרים](#)
- [רצועות קומיקס](#)
- [שאלון מרחב בטוח](#)
- [ערכה לפעילות בכיתה לכבוד יום הבנ"ה](#)

יום הבנ"ה

- [באנרים להטמעה באתרכם](#)
- [החתימו על העצומה](#)
- [חולצות הבנ"ה ושליטים – פורמט הדפסה להורדה](#)
- [כרזה ופוסטר הבנ"ה להדפסה](#)
- [לוגואים של הבנ"ה להורדה](#)
- [מדבקות וסיכות הבנ"ה להדפסה](#)
- [מערכי שיעור בנושא הומופוביה וטרנספוביה](#)
- [פלאייר הבנ"ה להדפסה](#)
- [רשימת ספרים מומלצים](#)

**YOU'LL
NEVER
WALK
ALONE**

מ.ג.מ.ה

מורותים גאותים במערכת החינוך